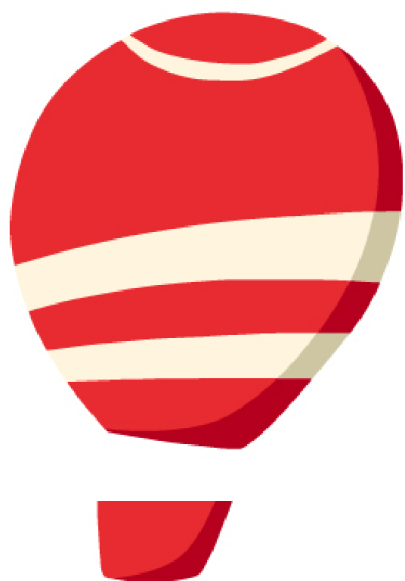

DEPARTAMENT DE FRANCÉS PROGRAMACIÓ CURS 2024-2025

ESCOLA
OFICIAL
IDIOMES
XÀTIVA

EOI XÀTIVA

ÍNDEX

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. COMPOSICIÓ DEL DEPARTAMENT	4
2. OFERTA FORMATIVA / TIPOLOGIES Y MODALITATS	5
2.1. Cursos curriculars	5
2.2. Cursos complementaris	5
3. CALENDARI DE REUNIONS	5
4. CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES	6
5. COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT	6
6. SESSIONS D'ESTANDARITZACIÓ	6
6.1. Responsable de les sessions	6
6.2. Calendari de les sessions	7
7. PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ	7
7.1. Proves escrites: administració, organització i correcció	7
7.2. Proves orals: convocatòries, preparació i evaluació	9

B. ASPECTES CURRILCULARS

1. INTRODUCCIÓ	14
1.1 Marc legislatiu	14
1.2 Justificació de la programació	15
1.3 Contextualització	16
2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS	16.

NIVELL BÀSIC A2.....	17
NIVELL INTERMEDI B1.....	48
NIVELL INTERMEDI B2	78
3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	113
4. METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	131
4.1 Metodologia general i específica de l'idioma	131
4.2 Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	135
4.3 Autoavaluació de l'alumnat	136
5. CRITERIS D'AVALUACIÓ.....	137
5.1 De l'alumnat oficial en els cursos curriculars no conduents a prova de certificació.....	138
5.2 De l'alumnat oficial del curs curricular conduent a la certificació del nivell de A2.....	139
5.3 De l'alumnat oficial en els cursos curriculars conduents a les proves de certificació dels nivells B2, C1 i C2	140
5.4 Avaluació de les Proves Unificades de Certificació	141
5.5 Proves de nivell	142
5.6 Criteris de correcció	143
5.7 Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge	144
5.7.1 Avaluació inicial o diagnòstica	144
5.7.2 Avaluació formativa o continua	144
5.7.3 Avaluació final	145
6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	
6.1. Atenció a la diversitat: tipologia de l'alumnat.....	146
6.2 Atenció a la diversitat: pautes metodològiques	147
6.3. Atenció a la diversitat: matrícula i avaluació.....	148

7. FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA	
.....	149
8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	
.....	151
9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS152
10. PROVES DE CERTIFICACIÓ154
11. PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ156
12. CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA157
13. ACTIVITATS CULTURALS I COMPLEMENTÀRIES157
14. PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT158

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1 Composició del departament

El departament està compost per dos professors:

- *Palmira Gómez Cárdenas*, funcionària de carrera a temps complet i cap de departament.
- *Johan Albert Georges Bagur*, funcionari interí a temps parcial (10 hores)

A continuació es detallen els cursos impartits per cada professor i els manuals de text utilitzats en els diferents nivells.

NIVELL	GRUP	HORARI I PROFESSOR	AULA
1A2	Grup 1	Dilluns i dimecres de 09:45 a 11:45 Palmira	4B
1A2	Grup 2	Dimarts i Dijous de 17:00 a 19:00 Johan	5B
2A2	Grup 3	Dilluns i dimecres de 11:45 a 13:45 Palmira	4B
2A2	Grup 4	Dimarts i Dijous de 19:00 a 21:00 Palmira	4B
1B1 Integrat	Grup 5	Dimarts i dijous 17:00 a 19:00 Palmira	4B
2B1 Integrat	Grup 6	Dimarts i dijous 17:00 a 19:00 Palmira	4B
1B2 Integrat	Grup 7	Dimarts i dijous de 19:00 a 21:00 Johan	5B
2B2 integrat	Grup 8	Dimarts i dijous 19:00 a 21:00 Johan	5B

Tutories del professorat

Cada professora tindrà una hora setmanal de tutoria per a atendre i orientar l'alumne en aquells aspectes que necessite.

	EOI Xàtiva
Palmira Gómez Cárdenas	Dimarts i Dijous 13:45 a 14:15
Johan Albert Georges Bagur	Dimarts i Dijous 15:30 a 16.00

2 Oferta Formativa / Tipologies i Modalitats

2.1. Cursos curriculars

El departament de francès impartirà durant el curs 2024-2025 els cursos curriculars en modalitat únicament presencial. Esta modalitat implica dos sessions setmanals de 2h en torn bé de dilluns i dimecres, bé de dimarts i dijous. L'alumnat disposarà de llicència d'ús de *Microsoft 365* i accés tant a la plataforma educativa *Aules*, com a la plataforma de comunicació *WebFamília*.

2.2. Cursos complementaris

El departament no oferix aquest curs escolar cursos complementaris per tindre els seus components l'horari ja complet amb els cursos curriculars, càrrecs i coordinacions.

3 Calendari de reunions

El calendari de reunions dels membres del departament, prèvia convocatòria, serà el següent:

- 11 octubre
- 15 novembre
- 20 desembre
- 24 gener
- 28 febrer
- 14 març
- 11 abril

- 17 maig

4 Recollida de notes

El departament de francès realitzarà dos recollides de notes al llarg del curs. La primera serà la corresponent a l'avaluació parcial i la segona a l'avaluació final. Els primers cursos de nivell disposaran d'una avaluació extraordinària una vegada acabat el curs.

L'avaluació parcial comportarà la recollida de notes des del principi de curs fins al 6 de febrer. La publicació de notes d'esta avaluació serà el 7 de febrer.

L'avaluació final suposarà la recollida de notes des del 7 de febrer fins al 27 de maig. La publicació de notes d'esta avaluació serà el 28 de maig.

L'avaluació extraordinària es realitzarà només en els primers cursos de nivell l'última setmana de juny. La publicació d'esta avaluació serà l'1 de juliol.

5 Comunicació interna del departament

Els membres de departament es comuniquen a través de la plataforma de servicis i aplicacions *Microsoft 365*. En concret s'utilitza el compte corporatiu de *Outlook (@edu.gva.es)*, tant per a la comunicació interna del departament com per a la comunicació amb l'alumnat.

A través del canal *Teams* (Departament d'Alemanys) el personal disposa d'accés a tota la informació relativa al departament: convocatòries de reunions, actes, memòries, programació, llibres de text, recursos didàctics, etc.

6 Sessions d'estandardització

El departament d'alemany celebrarà durant el curs 2024/25 dos sessions d'estandardització per tal d'homogeneïtzar els mètodes d'avaluació i correcció de les proves de certificació (PUC). La primera d'elles serà interdepartamental i la segona intradepartamental, en concret d'expressió escrita dels nivells B1 i B2.

6.1. Responsables de les sessions

La cap del departament serà la responsable de la sessió intradepartamental, així com l'encarregada de recopilar al llarg del curs expressions escrites dels nivells B1 que impartix, que serviran de models per a l'estandardització.

6.2. Calendari de les sessions

La primera sessió interdepartamental es realitzarà en el segon trimestre, el dia 14 de febrer. La segona sessió intradepartamental es realitzarà el tercer trimestre amb la intenció que quede pròxima a la realització de les proves. En concret el dia l'11 d'abril.

7 Proves Unificades de Certificació

7.1. Proves escrites

- Administració

ADMINISTRACIÓ DE LA PROVA A L'AULA

Per a permetre l'accés a l'espai d'examen es realitzarà una crida dels candidats i es procedirà a la comprovació de la seua identitat mitjançant un document identificatiu amb foto (DNI, Passaport, NIE o permís de conduir vigent a Espanya). Es comprovarà de nou després del descans.

Una vegada començada la prova no es permetrà l'accés de cap candidat a l'espai d'examen.

Després de la pausa sí que s'ha de permetre l'accés al candidat que no haja efectuat la primera part de la prova, anotant la incidència en el llistat de candidats de l'aula. Es recomana realitzar, en els departaments que ho consideren necessari, un control de firmes abans del descans i un altre una vegada finalitzada la prova, de manera que es puga detectar si algun candidat l'abandona i saber quines activitats de llengua ha realitzat. Es recorda que, una vegada entregades als candidats cadascuna de les proves, es considerarà que el candidat s'ha presentat a la prova. En cap cas, per tant, es permetrà abandonar una prova i que conste com "No Presentat".

S'ha de comprovar la duració de cada activitat de llengua en les guies ràpides o en la portada dels quadernets. Així mateix, s'exposarà en la pissarra (o en un altre lloc visible) l'hora d'inici i de final de cadascuna de les parts.

- Repartiment de la carpetilla portada, quadernet i full de respostes de CE. La carpetilla portada s'entregarà en entrar el candidat a l'aula d'examen, o bé pot haver-se deixat en el lloc que el candidat ocuparà. La primera activitat de llengua que s'administra és la CE, al final de la qual s'arreglarà la carpetilla portada degudament emplenada i el quadernet i el full de respostes d'esta

primera prova. Els professors han d'assegurar-se d'arreglar TOTS els quadernets i fulls de respostes.

- Repartiment del quadernet i full de respostes de CO. Una vegada arreglada la carpetilla portada i la prova de CE, es distribuïran el quadernet de la CO i el full de respostes. Entre estes proves no hi ha descans. Si en una aula es produïx una incidència durant la prova de la *CO que impedisca la seua realització en les condicions adequades, es reiniciarà l'audició del text que haja quedat interrompuda. Si la incidència persistix, el professor encarregat de l'aula es posarà en contacte amb el cap de departament per a procedir a la lectura del guió de la CO. El cap de departament determinarà quin professor o professors farà la lectura del guió. Finalitzada la prova de CO, s'arreglaran els quadernets i els fulls de respostes d'esta activitat de llengua.

- Repartiment del quadernet i fulla de resposta de ME. Després del descans (20 minutos), es tornarà a comprovar l'assistència i la identitat dels candidats. A continuació, es repartiran el quadernet i fulla de resposta de la EM. Finalitzada la prova, s'arreglaran els quadernets i els fulls de respostes d'esta activitat de llengua.

- Repartiment del quadernet i full de respostes de PE. Una vegada arreglats els quadernets i fulles de resposta de EM, es repartiran el quadernet i el full de respostes de la PE. Finalitzada la prova, s'arreglaran els quadernets i els fulls de respostes d'esta activitat de llengua.

Finalment, totes les proves s'entregaran a la direcció de departament.

- Organització

Els dos únics membres del departament formaran l'equip avaluador de les proves de EM, PE, PO i MO. Es convocarà, abans de la realització de la prova, una reunió per a comentar el desenrotllament i el procés d'administració de la PE, ME, MO i PO.

- Correcció

Es corregiran totes les parts de la prova realitzades pel candidat independentment que alguna activitat de llengua no haja sigut superada.

La direcció de departament entregarà a cada equip avaluador:

- Solucionaris de la CE i CO
- Taula de conversió de puntuació per a la CE i la CO
- Fitxes d'avaluació de la PE

- Fitxes d'avaluació de la ME
- Esquemes de correcció de la PE
- Esquemes de correcció de la ME

Per a afavorir una correcció ràpida de les proves escrites, s'acordarà entre els membres del departament una sèrie de símbols que s'utilitzarà per igual.

7.2. Proves orals

En entrar a l'aula, s'entregarà als candidats el material necessari per a la realització de les tres tasques. No és necessari repartir les fitxes en estricte orde (número de fitxa), sinó que l'orde es pot alterar atenent l'edat del candidat, de manera que siguin les més adequades per al seu nivell de maduresa.

El tribunal examinador està compost per dos professors, encara que en un moment de necessitat un únic professor pot fer de tribunal.

El material es troba en una sola fitxa. En una cara apareixen el monòleg i el diàleg i en l'altra cara la mediació oral. Els candidats disposen de 15 minuts en el nivell B1, 20 minuts en B2 i 25 minuts en els nivells C1 i C2 de preparació individual per a les tres tasques. Els candidats poden prendre notes per a fer un guió o preparar les proves (no es pot redactar un text). Estes notes es poden consultar, però en cap cas es permet al candidat llegir-les al peu de la lletra.

Un dels professors actuarà d'interlocutor i l'altre prendrà notes detallades. L'interlocutor ha de controlar el temps, donar les instruccions i comprovar que els candidats entenen el que han de fer i indicar el final de les tres tasques. A més, farà que la prova es desenrotlle amb naturalitat i tranquil·litat. Escoltarà atentament, sense intervindre, llevat que veja que la prova no pot seguir sense la seua intervenció. Si s'adona que un candidat monopolitza la conversa i no dona oportunitat al company o si un dels dos a penes ha parlat, podrà fer alguna pregunta al final. El professor interlocutor escoltarà els candidats i no prendrà notes durant la realització de les proves; sí que podrà fer-ho quan els candidats hagen eixit de l'espai de les proves. L'altre professor prendrà notes mentres els candidats realitzen les proves.

Després de la presentació, totes les intervencions del candidat formen part de la producció que s'avaluarà. Són les següents:

- Presentació: s'indicarà als dos candidats que es presenten. Esta part de la prova servix perquè perden un poc la por i els nervis. No és avaluable.

- Mediació: En esta part, cada candidat farà una tasca de mediació oral consistent en la realització d'un monòleg en el qual transmetrà informació a partir d'un text font. El professor interlocutor indicarà a cadascun dels candidats el moment de començar i, si és necessari, els farà un senyal perquè acaben de manera adequada.

- Monòleg: Esta part constarà d'una exposició breu sobre un tema. La fitxa servix d'estímul per a ajudar el candidat a desenrotllar el monòleg. Si és necessari, el professor interlocutor indicarà al candidat amb un gest quan ha de concloure'l. A continuació, s'indicarà a l'altre candidat que pot fer la seua exposició.

- Diàleg: El professor interlocutor convidarà als candidats a iniciar l'última part de la prova, que consistirà en una situació en la qual tots dos hauran d'intervindre seguint les directrius del material de suport, intercanviant informació, resolent una situació, discutint sobre un tema, etc. Abans de començar esta part, els candidats disposaran d'entre 30 segons i un minut per a repassar la proposta.

Les proves orals tenen la següent duració:

Preparació	B1: 15 minuts B2: 20 minutos C1 i C2: 25 minuts
Presentació	No avaluable
Mediació oral	B1: d'1 a 1.30 min cada candidat B2: d'1.30 a 2 min cada candidat C1: de 2 a 2.30 min cada candidat C2: de 2 a 2.30 min cada candidat
Monòleg	B1: de 2 a 2.30 min cada candidat B2: de 3 a 3.30 min cada candidat C1: de 3.30 a 4 min cada candidat C2: de 3.30 a 4 min cada candidat
Preparació	Els candidats disposaran d'entre 30 segons i 1 minut per a repassar la proposada
Diàleg	B1: de 3.30 a 4.30 min (tres candidats: de 4.30 a 6.30 min) B2: de 5 a 6 min (tres candidats: de 7.30 a 9 min)

C1: de 6 a 7 min (tres candidats: de 9 a 10.30 min)

C2: de 6 a 7 min (tres candidats: de 9 a 10.30 min)

Convocatòria

Els candidats disposen de dos convocatòries, una el mes de juny i una altra el mes de setembre. Les dates de realització de les proves escrites venen donades pel calendari que marca Conselleria segons resolució i que solen publicar-se el mes de març. Les dates per a realització de les proves orals queden a elecció del departament segons nombre de candidats i dies disponibles i es publiquen el mes de maig. Els candidats que hagen obtingut la qualificació de NO APTE en la convocatòria ordinària de la Prova de Certificació podran presentar-se, en la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en les quals hagen obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%, i no podran tornar a presentar-se a activitats de llengua en les quals hagen obtingut un percentatge de puntuació d'un 65% o superior. En cas que l'alumne o alumna no s'haja presentat en la convocatòria extraordinària a una activitat de llengua en què, en la convocatòria ordinària, haja obtingut una puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'estes activitats per a calcular la nota global. En cas que s'haja presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària.

Preparació de les proves

La Direcció de departament:

- Reexpedirà a tots els membres del departament la Guia per al professorat.
- Nomenarà els equips avaluadors de ME, PE, PO i MO, formats cadascun per dos membres del departament. Amb caràcter general, per a garantir la fiabilitat de la prova, l'avaluació d'estes activitats de llengua serà realitzada per dos professors. En cas d'impossibilitat, es comunicarà a la Direcció del centre, qui informará el Servei d'Idiomes i Programes Europeus.
- Convocarà, abans de la data de la realització de la prova, una reunió amb els professors per a comentar amb ells el desenrotllament de la prova i el procés d'avaluació i administració de la PE, ME, MO i PO.

- Comprovarà que els àudios no presenten deficiències tècniques i que pertanyen a l'idioma i nivell corresponents.
- Ha d'assegurar-se, abans de cada prova, que els aparells d'àudio funcionencorrectament, el mobiliari és suficient en cada aula per a l'aforament previst i el professorat també coneix el maneig dels citats aparells.
- Ha de garantir la fiabilitat en l'avaluació de la ME, PE, PO i MO. Per a això,organitzarà, almenys, una sessió d'estandardització dels criteris de cada nivell utilitzant les fitxes d'avaluació de la EM, PE, PO i MO.
- Convocarà als candidats per a realitzar les proves de PO i MO per orde alfabètic (per a facilitar la introducció dels resultats en les actes) i començant per la lletra que s'establisca en la convocatòria de les proves de certificació, excepte excepcions justificades. A més, publicarà les convocatòries de les proves orals amb la suficient antelació en el/els lloc/és prèviament comunicats als candidats.
- Assignarà les aules als tribunals avaluadors de PO i MO.
- Fixarà una data o unes dates per a la revisió de la prova.

Avaluació de la CE i la CO

La correcció d'estes dos proves és objectiva i per això serà realitzada per un sol professor. No obstant això, si hi haguera algun dubte quant a altres possibles respostes, es consultarà amb direcció de departament, que, després de comprovar que, efectivament, hi ha altres possibilitats, defindrà el procés de correcció i el comunicarà al Servei d'Idiomes i Programes Europeus perquè es puga prendre una decisió col·legiada per a totes les EOI de tota la Comunitat. Quant a la correcció de la tasca de CO, en la qual els candidats han d'emplenar els buits amb paraules que escolten en l'àudio, i de la tasca de CE dels nivells C, en la qual els candidats han d'emplenar els buits amb paraules no donades, no es penalitzaran els errors ortogràfics, sempre que les paraules siguem recognoscibles i l'error ortogràfic no afecte el significat. Es tindrà en compte que la puntuació màxima en estes activitats de llengua no és de 100 punts, sinó de 40; i que les notes s'han d'obtindre usant la taula de conversió annexa a esta guia i convertint la puntuació obtinguda en nota.

Avaluació de la PE i ME

Sempre que siga possible, cada producció i mediació escrites serà avaluada per dos professors. Cada professor escriurà el seu nom en els fulls de respostes que haja qualificat.

- No es pot escriure res sobre els textos redactats pels candidats.
- Cada professor usarà un dels marges.
- Cada professor usarà una fitxa d'avaluació de les tasques de producció i coproducció de textos escrits i una fitxa de la tasca de mediació escrita, que es conservaran juntament amb la prova.

En PE els candidats han de realitzar dos tasques. La primera suposa el 60% i la segona el 40% de la nota final. En ME els candidats han de fer una sola tasca, que suposa el 50% de la nota de mediació i se suma al 50% de la MO per a obtenir la seua nota final de mediació. En la prova de producció i coproducció de textos escrits, la nota final de cada tasca serà la mitjana de les dos notes dels dos avaluadors i la nota final de l'activitat serà la suma de la tasca 1 i de la tasca 2. En la mediació escrita, la nota final de la tasca serà la mitjana de les notes dels dos avaluadors. La nota final de l'activitat de mediació serà la suma de la nota de mediació escrita i la de mediació oral.

Avaluació de la PO i MO

S'avaluen les competències lingüística, sociolingüística i pragmàtica i, en la MO, la competència mediatra, subratllant o destacant les característiques de la producció. Segons on estiga el major pes de les anotacions, s'aplicarà la nota corresponent. En les fitxes de producció i coproducció de textos orals, la nota final de cada tasca serà la mitjana de les dos notes dels dos avaluadors i la nota final de l'activitat serà la suma de la tasca 1 i de la tasca 2. En mediació oral, la nota final de la tasca serà la mitjana de les notes dels dos avaluadors. La nota final de l'activitat de mediació serà la suma de la nota de mediació escrita i la de mediació oral. Es fa la mitjana de les notes dels dos avaluadors i en la PO s'indica per a cada tasca (RESULTAT DE LES TASQUES) la nota resultant. Després, es fa la suma d'estes dos notes i s'indica en RESULTAT FINAL la nota final; en la MO s'indica la nota final en RESULTAT DE LA TASCA. Si la diferència entre la nota final de cada professor és molt marcada (a partir de 20 punts en la PO, i de 10 punts en la MO) i no s'arriba a un acord, es demanarà una tercera opinió i es farà la mitjana de les tres notes.

A. ASPECTES CURRILCULARS

1 INTRODUCCIÓ

La programació didàctica del departament d'Alemanys per la curs 2024-2025 s'ha redactat segons els acords adoptats pels components d'aquest departament i seguint les directrius de la Conselleria d'Educació i Ciència (Resolució de 19 de juliol de 2019, DOGV núm. 8600 de 26.07.2019).

1.1. Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial estan dirigits a les persones que, havent adquirit les competències bàsiques en els ensenyaments de règim general, desitgen o necessiten al llarg de la seua vida adquirir o perfeccionar les seues competències en una o diverses llengües estrangeres i llengües cooficials de l'Estat espanyol, així com certificar el seu nivell de competència en l'ús de les llengües.

Les escoles oficials d'idiomes (EOI) fomenten l'estudi de les llengües oficials dels estats membres de la Unió Europea, del valencià com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, de les altres llengües cooficials de l'Estat espanyol i de l'espanyol com a llengua d'aprenentatge per a estrangers, així com d'altres llengües que, per raons culturals, socials o econòmiques, presenten un interès especial.

Els ensenyaments d'idiomes s'orienten al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumnat i assumeixen l'enfocament orientat a l'acció i a l'ús de la llengua que adopta el *Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament, avaluació* (a partir d'ara MCER). L'aplicació del currículum fomenta la responsabilitat i l'autonomia de l'alumnat en l'aprenentatge, la competència plurilingüe i pluricultural i la dimensió intercultural, per ser aspectes que incideixen en un aprenentatge més efectiu.

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial que estableix la **Llei orgànica 2/2006**, de 3 de maig, d'educació, l'objectiu de la qual és capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, queden organitzats en l'article 59 al 62 en els nivells bàsic, intermedi i avançat, i aquests nivells es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües, que se

subdivideixen, alhora, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2.

La present programació ha estat elaborada seguint les directrius del **Reial Decret 1041/2017**, de 22 de desembre, que fixa les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació; estableix el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Llei orgànica 2/2006, i estableix les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els del reial decret.

Posteriorment, el **decret 242/2019**, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, ha desplegat la normativa bàsica estatal sobre la matèria curricular en l'àmbit d'exercici de les competències autonòmiques pròpies i de conformitat amb el que disposa l'article 6.4. de la Llei orgànica 2/2006, que dictamina que les administracions educatives han d'establir el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a partir dels aspectes bàsics fixats en el Reial decret 1041/2017.

El decret 242/2019 estableix les característiques i l'organització dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, així com fixa el currículum dels nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels idiomes alemany, espanyol, francès, anglés, italià, portugués, romanés i valencià.

El currículum per als ensenyaments i per a la certificació d'idiomes es determina en els annexos I i II del decret.

Per últim, la present programació també segueix les directrius de la **Resolució de 30 de juliol de 2024**, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2023/2024.

1.2 Justificació de la programació

La programació didàctica del Departament d'Alemany per al curs 2023-2024 es redacta amb la finalitat de servir com a instrument de planificació, desenvolupament i avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge. Així mateix, servirà de guia tant per als professors en la seua pràctica docent com

per a l'alumnat, ja que en aquesta es detalla el currículum dels diferents nivells impartits en aquesta escola.

1.3 Contextualització

La programació d'alemany es desenvolupa en el marc dels ensenyaments de règim especial per a atendre un alumnat adult sense límit d'edat en el qual tenen cabuda diferents necessitats i interessos: des de joves adults a la recerca d'una certificació que amplie el seu currículum per a ajudar-lo en la cerca d'una ocupació en una societat on els idiomes són cada vegada més benvolguts i necessaris, fins a persones més adultes l'interés fonamental de les quals és la possibilitat de comunicar-se a nivell internacional quan viatgen o el creixement personal.

Cada vegada comptem amb més adolescents des dels 14 anys, edat en la qual poden accedir als nostres ensenyaments de règim especial al no ser l'alemany la primera llengua estrangera en el seu lloc d'estudis. Són alumnes conscients de la necessitat d'estudiar no sols l'anglès per la seua exigència en el món laboral, sinó d'una segona llengua que els aporte un valor afegit. De la mateixa manera tenim cada vegada més alumnes amb necessitats educatives especials, les quals són ateses en tot moment en el departament, tant a nivell docent com a nivell de certificació, amb l'ajuda del nostre centre i de les Unitats Especialitzades d'Orientació (UEO) amb els qui compartim instal·lacions i ens ofereixen una gran ajuda en tasques de diagnòstic i assessorament.

2. CURRÍCULUMS DELS DIFERENTS NIVELLS

Els continguts bàsics del nivell A2 i els recollits en el Reial decret 1041/2017 dels nivells B1 i B2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial es troben desenvolupats en el currículum del **decret 242/2019**, 25 d'octubre. En el cas de l'alemany s'arriba fins al B2.

Segons el MCER, l'ús de la llengua, en què s'inclou l'aprenentatge, compren les accions que fan les persones que, com a individus i agents socials, desenvolupen una sèrie de competències generals, així com unes competències comunicatives lingüístiques, en particular. Les persones utilitzen les competències que es troben al seu abast en diversos contextos i amb condicions i restriccions diferents, per a dur a terme activitats lingüístiques que

comporten processos per a produir i comprendre textos relacionats amb temes i àmbits específics, aplicant les estratègies que consideren més adequades per a dur a terme les tasques que cal fer. El control que tenen els participants sobre aquestes accions produeix el reforç; o la modificació d'aquestes competències.

En conseqüència, aquest currículum especifica els conceptes que s'han de desenvolupar en les programacions de departament i d'aula, així com en les unitats didàctiques. A aquestes efectes, es descriuen els fonaments metodològics generals i els continguts següents per a cada un dels cinc nivells:

- Definició del nivell
- Objectius
- Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics
- Competència i continguts estratègics
- Competència i continguts funcionals
- Competència i continguts discursius
- Competència i continguts sintàctics
- Competència i continguts lèxics
- Competència i continguts ortogràfics i fonològics
- Criteris d'avaluació

NIVELL BÀSIC

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita.

A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguin expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.) Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar moltes vegades sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.

Comprendre, sempre que es pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.

Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.

Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interès immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reben ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.

Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interès immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i

informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes, familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.
- Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faci lentament i clarament amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació previsible, com per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.
- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com per exemple les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);

cinètica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.

Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.

Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa;

assenir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

Expectatives generades pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a:

la identificació personal;

descripció física;

habitatge i entorn;

activitats de la vida diària;

relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua;

temps lliure i oci; viatges i vacances;

salut i símptomes;

compres i activitats comercials;

alimentació i restauració;

transport i serveis;

clima, condicions atmosfèriques i entorn natural;

tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

1.3 Criteris d'avaluació

Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprèn el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en pugui tornar a escoltar les parts més difícils.

Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.

Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.

Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.

Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com per exemple persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs,

habilitats i assignatures).

- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com per exemple explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.

- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);

cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.

Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cás.

Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari

o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu: Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a:
identificació personal;
descripció física;
habitatge i entorn;
activitats de la vida diària;
relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua;
temps lliure i oci; viatges i vacances;
salut i símptomes;
compres i activitats comercials;
alimentació i restauració;
transport i serveis;
clima, condicions atmosfèriques i entorn natural
tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.

Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.

Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.

Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, deixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.

Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.

Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.

Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.

Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.

Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.

Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.

Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.

Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entès, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprèn textos breus i senzills, com per exemple cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprèn tipus bàsics de cartes i faxes normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprèn la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com per exemple anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprèn senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com per exemple carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprèn informació específica en textos escrits simples, com per exemple cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.
- Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprèn textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprèn la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.
- Comprèn els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interès personal (per exemple, esport i personatges famosos).

- Comprèn una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguin detalls impredecibles.
- Comprèn la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprèn normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprèn instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprèn instruccions sobre medicaments expressades com ordres simples, p. e., Preneu-lo abans de les menjades o No en prengueu abans de conduir.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.
- Comprèn els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e., aficions, esports, activitats d'oci, animals).
- Comprèn narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprèn el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predecible (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.

Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.

Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuais i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i

quantitat (nombre, quantitat i grau);
l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a:
identificació personal;
descripció física;
habitatge i entorn;
activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua;
temps lliure i oci; viatges i vacances;
salut i símptomes;
compres i activitats comercials;
alimentació i restauració;
transport i serveis;
clima, condicions atmosfèriques i entorn natural
tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi,

guió).

3.3 Criteris d'avaluació

Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.

Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.

Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).

Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.

Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del context els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.

- Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es pugui consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interès personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.
- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).

- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);

condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);

relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);

cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.

Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.

Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.

Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais més bàsics

propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuais i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.

Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.

Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.

Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i emprà mecanismes simples de cohesió.

Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes. Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguem coneguts i el missatge siga lent i clar.
- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és

familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).

Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.

Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.

Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.

Comprèn missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.

Empre advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.

Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.

Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.

Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3 Criteris d'avaluació

Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-

hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.

Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.

Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.

Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.

Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interès immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.

Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.

Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.

Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICS.

Oració

- Concordança subjecte-verb (on, vous), subjecte-verb-atribut.
- Oracions declaratives i exclamatives: ordre dels elements amb quel. Je mange parfois au restaurant. Quelle belle journée! Interjeccions més freqüents: Oh là là! Zut!
- Oracions negatives: negació en oracions declaratives, interrogatives i imperatives. Ordre i formes: ne, pas, plus, jamais, rien, personne.
- Oracions interrogatives: tipus d'oracions interrogatives totals (Est-ce que vous voulez du café?) o parcials (Où vas-tu?), diferents construccions i la seua relació amb el context: quel, qui, où, comment, combien de, quand, pourquoi, que/

quoi (Que prenez-vous? Qu'est-ce que vous prenez? Vous prenez quoi?).

- Oracions exhortatives: col·locació del pronom complement directe o indirecte darrere o davant del verb: Donne-moi la main! Ne vous inquiétez pas!
- Oracions impersonals (il y a, il est deux heures, il fait chaud, il faut faire...).
- Introducció a l'estil indirecte.
- Locucions amb valor d'oració d'ús freqüent: À tout à l'heure! Merci!

Nom

- Distinció entre singular i plural, així com femení i masculí.
- Concordança nom-adjectiu.
- Formació del femení en el vocabulari d'ús freqüent: regla general (-e) i casos particulars més freqüents: -(i)er>-(i)ère; -(i)en >-(i)enne, -eur>-euse, teur>-trice; on>-onne; -f>-veu.
- Formació del plural: regla general (-s) i casos particulars -al>-aux, -eau>-eaux, eux / eau>eux/eaux, -ail>-aux, -au>-aux. Altres casos: -s, -x, -z (nez, pays, prix).
- Noms que s'utilitzen usualment en plural (gens, frais).

Article

- Articles determinats, indeterminats i partitius. Formes i usos generals. Contracció i elisió.
- Substitució de l'article per de en frases negatives i darrere d'expressions de quantitat. Cas del verb être: peu d'erreurs, pas d'erreurs, ce ne sont pas des erreurs.
- Absència i presència d'article en expressions d'ús freqüent (avoir faim, chaud, sommeil, le vendredi, vendredi soir...).
- Demostratius: formes i usos generals.
- Possessius: formes i usos generals.
- Numerals ordinals i cardinals: abreviatura dels ordinals, lectura de decimals.
- Indefinits: tout, chaque, plusieurs, beaucoup de, peu de, trop de
- Interrogatius: quel i les seues formes (vegeu Oració).

Adjectiu

- Formació del femení en el vocabulari d'ús freqüent. Regla general (-e) i casos particulars més freqüents: -(i)er>-(i)ère; -(i)en >-(i)enne, -eur>-euse, teur>-trice; on>-onne; -f>-ve. Formes irregulars nouveau/nouvel>nouvelle, roux>rousse...
- Formació del plural en el vocabulari d'ús freqüent. Regla general (-s) i casos

particulars -al>-aux, -eau>-eaux, -au>-aux...

- Posició de l'adjectiu: davant o darrere del substantiu (un grand garçon, une table ronde).
- Grau de l'adjectiu: comparatiu (aussi+adjectiu+que, autant de +nom+que, verb+autant que) i superlatius regulars.
- Modificació de l'adjectiu mitjançant adverbis (bien, trop, tellement).

Pronom

- Pronoms personals tòncics i àtons. Formes i ús.
- Pronoms reflexius d'objecte directe i indirecte.
- Pronoms demostratius: celui-ci, celui-là, celui de ...Formes i usos en relació amb l'espai.
- Pronoms possessius le mien, les leurs...: formes i usos generals.
- Pronoms indefinits: quelqu'un, quelque chose, personne, rien, chacun, tout.
- Pronoms relatius: qui, que, où (lloc i temps).
- Introducció als pronoms adverbials y/en.
- Pronoms interrogatius le quel/laquelle/lesquels/lesquelles: formes i ús.

Verb

- Formes dels verbs regulars i canvis ortogràfics en els verbs acabats en -er en present d'indicatiu.
- Formes dels verbs irregulars d'ús freqüent: devoir, pouvoir, vendre, faire, aller, prendre, devoir, connaître, craindre...
- Futur d'indicatiu dels verbs més usuals (je dirai, j'aurai, je ferai, je serai...) i amb el verb espérer (J'espère que tu viendras.).
- Pretèrit imperfecte d'indicatiu en alternança amb pretèrit perfecte d'indicatiu en la narració i la descripció (j'avais froid, j'ai fermé la fenêtre).
- Condicional simple d'indicatiu: ús amb expressions usuals de cortesia (je voudrais...).
- Imperatiu: formes i usos.
- Verbs de règim més usuals (téléphoner à qq, faire qqch...).
- Verbs impersonals: il faut + infinitiu, il neige.
- Presentatius: c'est, ce sont.
- Locucions verbals: avoir faim, avoir besoin, avoir mal, avoir peur...
- Perífrasis verbals: vendre de + infinitiu, aller + infinitiu, être en train de + infinitiu, commencer à + infinitiu, finir de + infinitiu.

DISCURS

Adequació

- Maneig i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al discurs formal.
- Elements de discurs formal i informal (tu / vous, salutacions, inversió en la frase interrogativa, ús del condicional de cortesia...).
- Marcadors conversacionals per a dirigir-se a algú, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, demanar ajuda, parlar per telèfon, expressar opinió (s'il vous plaît, excusez-moi, allô, d'accord...).
- Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals (cher Luc / à bientôt...).
- Marcadors de l'oralitat: reconeixement de les formes més freqüents (y 'a / je sais pas...).
- Expressions bàsiques i rituals conversacionals en diversos contextos bàsics (allô / je peux vous aider? Je vous en prie...).

Coherència i cohesió

- Marcadors per a ordenar el discurs i contextualitzar en el temps i en l'espai (d'abord, ensuite, puis, ici, là-bas...).
- Organització del text: divisió en paràgrafs, signes de puntuació i format.
- Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Ús dels pronoms amb referents clars.
- Adequació i concordança dels temps propis del nivell en la narració.
- Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.
- Entonació i puntuació discursiva bàsiques.
- Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats (je vois un garçon/ je vois le garçon).
- Connectors discursius més freqüents per a les relacions lògiques:
 - Alternativa: ou.
 - Causa: comme, parce que, car, grâce à, à cause de
 - Comparació: comme.
 - Conseqüència: alors, donc.
 - Enllaç: et.

- Finalitat: pour + infinitiu.
- Oposició: mais, au contraire.
- Temps: quand, depuis, il y a, avant de, après.

LÈXIC I SEMÀNTICA Vocabulari

- Expressions freqüents dels objectius comunicatius (désolé/e, ça va, voilà...).
- Vocabulari usual de les situacions i temes tractats.
- Interjeccions d'ús molt freqüents (Hein? Mince!).
- Ús i significat dels verbs que introdueixen en present l'estil indirecte (dire, demander, expliquer).

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Sinònims i antònims usuals.

Formació de paraules

- Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents (im-, re-, -eur...).
- Abreviatures i sigles més usuals (BD, JT...).
- Abreujament de les paraules més usuals (maths, prof...).
- Neologismes i préstecs (blog, surfer, high-tech...).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Alfabet.
- Reconeixement de les síl·labes tòniques. Realització de grups fònics.
- Accent prosòdic i gràfic.
- Enllaç (liaison) i elisió (apostrophe).
- Patrons tonals en l'oració declarativa, exclamativa i interrogativa: entonació ascendent i descendent.
- Oposició entre fonemes vocàlics i consonàntics:
 - [e]/ [s]
 - [e]/ [e]
 - [i]/ [o] / [i]
 - [s]/ [z]
 - [ʃ] / [y] / [j]
 - [b]/[v]

- Fonema [R]
- Vocals nasals: discriminació i oposició entre orals i nasals:
- [ã] [s]
- [s̃] [œ̃]
- [s] / [sn] (canadien / canadienne).
- Pronunciació o absència de pronunciació de les consonants finals (bus [bys] / parler [paRle] / des [de]).
- Pronunciació de paraules estrangeres d'ús freqüent (sandwich, week-end...).
- Pronunciació dels numerals segons la seua posició (six enfants / six).
- Particularitats de pronunciació en paraules d'ús freqüent (femme, plus...).
- Reconeixement de les síl·labes tòniques.

Ortografia

- Relació entre so i grafia.
- Divisió de la paraula a final de línia.
- Ús de la majúscula en els noms propis i nacionalitats.
- Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (tréma y trait d'union).
- Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (a / à, ou / où).
- Ortografia correcta del vocabulari usual emprat posant l'accent en les paraules més freqüents que ofereixen major dificultat.
- Sons representats per diferents grafies (pharmacie / ferme, pot/ peau).

NIVELL INTERMEDI B1

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a desimboldre's en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs on s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics, i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

A aquest efecte, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal,

públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguen estructures senzilles i un repertori lèxic comú no molt idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i els seus interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguen confirmar alguns detalls.

Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i desimboldre's amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per a fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'una extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interès personal.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i

estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.

Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis d'informació senzills relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llengua estàndard i a una velocitat normal (p. e., durant una celebració privada o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua. Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e., en el cas d'una reclamació), sempre que se'n pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema siga conegut i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i captar

sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguen disposats a repetir o reformular el que han dit.

- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o d'interès propi, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard i que no es faça un ús molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per a comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.
- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura

social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual,

prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
la manera;
estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.

Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a

l'organització textual.

Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.

Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del context, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interès personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o d'interès o de l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que hagi de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.
- Desimboldre's en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e., per a fer una reclamació, o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i els punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.
- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon

o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. e., família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en els quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es conviden altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen opinions i plans de manera senzilla.

- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un tema nou), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.
- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant dels comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que se'n repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i

valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació o transacció).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.

Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclarisquen el significat; utilitzar un llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonetico fonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració,

exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició); el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts fonètics fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.

Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.

Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.

Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara

cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recorrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.

Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

3 Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguen instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p. e., en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguen rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.
- Comprendre informació rellevant en correspondència formal

d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes d'interès propi (p. e., en relació amb una oferta de treball o una compra per Internet).

- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o d'interès propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no molt idiomàtic o especialitzat.
- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no molt literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diversos personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p.e., correspondència > carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps

lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

3.3 Criteris d'avaluació

Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.

Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.

Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprèn les intencions comunicatives associades generalment a aquests.

Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del context els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i el destinatari específics.
- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos i les normes de cortesia i, si s'escau, de la etiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat o d'interès propi, i en els quals es demana o es transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es consideren importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e., una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes

fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la etiqueta.

- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.

Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.

Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.

Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció

comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents); l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics;

relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.

Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.

Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.

Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e., instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e., mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i pugui demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e., durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es pugui preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.
- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e., visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre solucions o vies d'actuació possibles.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e., telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb

claredat en una varietat estàndard de la llengua.

- Resumir fragments breus d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e., instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta; posada en relació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.

Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.

Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.

Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i

connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.
Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
Fa preguntes simples però rellevants per a obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICS.

Oració

Concordança entre els elements de la frase i en l'oració emfàtica (c'est vous qui l'avez dit).

Oracions declaratives i exclamatives: ordre i modificacions. Omissió d'elements (Que c'est bon / quel délice! Qu'est-ce que c'est sucré!).

Oracions negatives i restrictives: repàs i ampliació de les construccions negatives (ne ... ni ... ni / ne ... que / ne ... aucun...).

Oracions interrogatives: repàs i ampliació de les oracions interrogatives (qu'est-ce que / qu'est-ce qui / qui est-ce que / qui est-ce qui...).

Oracions exhortatives: col·locació dels pronoms complementen/y.

Oracions impersonals: verbs ocasionalment impersonals (il manque / il suffit...).

Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present.

Oracions de relatiu: ús dels relatius simples i compostos.

Oracions subordinades d'oposició, concessió, comparació, condició, causa, conseqüència i temps (vegeu Coherència i cohesió).

Nom

Distinció entre singular i plural, així com femení i masculí: consolidació

Formació del femení: casos generals i excepcions en paraules d'ús freqüent (une hôtesse / un steward).

Formació del plural: casos generals i excepcions en paraules d'ús freqüent (cailloux, pneus...).

Numerals ordinals i cardinals: percentatge, quantitats aproximades, fraccions (un quart, une douzaine...). Expressions de quantitat (un centenaire).

Article

Consolidació de l'ús dels articles definits, indefinits i partitius.

Articles determinats amb noms propis i vocatius (Salut les filles! Les Dupont, venez!).

Absència i presència d'article en expressions d'ús freqüent (rendre visite / la Saint-Sylvestre, M. LeMaire).

Ús de de davant d'adjectius en plural (de grands yeux).

Demostratius: partícules -ci i-là.

Possessius: concordança en l'oració impersonal (il faut compter s'argent).

Indefinits: aucun, quelques, n'importequel...

Exclamatius: quel i les seues formes (vegeu Oració).

Adjectiu

Formació del femení i del plural. Casos generals i excepcions d'ús freqüent (une robe marron, deux heures et demie).

Posició de l'adjectiu: canvis de significat segons la posició (cher, dernier...).

Grau de l'adjectiu: comparatius i superlatius irregulars (pire, le meilleur...).

Modificació de l'adjectiu mitjançant prefixos i sufixos (anti-, hyper-, ultra-, -able...).

Numerals ordinals: usos específics del francès (le XXIème siècle, François 1er).

Expressions de quantitat (hebdomadaire).

Pronom

Pronoms personals: ús i omissió. Valors d'on.

Pronoms demostratius: repàs i ampliació (celui de, celui-ci).

Pronoms possessius: repàs i ampliació.

Doble pronominalització.

Pronoms indefinits: repàs i ampliació. Valor de subjecte en la frase negativa (personne ne sait / rien n'intéresse).

Pronoms relatius simples i compostos (qui / que / où / dont / auquel / duquel).

Pronoms y / en: ús i posició. Ús sense referent en expressions fixes d'ús freqüent (s'en aller / s'y faire).

Pronoms interrogatius: ús amb preposició (À quoi tu penses?).

Verb

Present d'indicatiu: repàs dels verbs irregulars.

Futur d'indicatiu: repàs i consolidació.

Alternança del pretèrit perfecte compost, pretèrit imperfecte

pretèrit plusquamperfet.

Plusquamperfet: Formes, ús i concordança.

Condicional simple: Formes i ús en oracions amb si. Alternança amb el present i l'imperfecte. Valors del condicional.

Imperatiu: ús amb pronoms (COD / COI / y / en). Casos particulars en expressions (veuillez attacher votre ceinture / ayez la gentillesse...).

Present de subjuntiu: Formes i ús. Expressió de dubte, possibilitat, obligació, sentiments.

Participi passat: concordança amb avoir amb el complement directe anteposat.

Veu passiva: formació i concordança. Valors i usos. Complement agent: presència i absència de les preposicions par i de.

Concordança verbal en l'estil indirecte amb verb introductor en present.

Perífrasis verbals d'ús freqüent (profiter de, continuer à...).

Adverbi

Formació dels adverbis amb el sufix -ment. Casos generals i particulars (actuellement, vraiment...).

Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos.

Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (plutôt, environ, à peine, à peu près...).

Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (aussitôt, en ce moment, de temps en temps...).

Adverbis i locucions adverbials de manera (mieux, exprès, au hasard...).

Adverbis i locucions adverbials d'afirmació o de negació (certainement, biensûr...).

Adverbis i locucions adverbials de lloc (ailleurs, dehors, en dessus, au-dessous...).

Correspondència de l'adverbi amb les preposicions corresponents (sud /dessus...).

Modificació de l'adverbi (trop bien, plutôtmal...).

Preposició

Preposicions: repàs i ampliació (de, pour, par, en...). Ús en expressions usuals (par cœur, à pied...).

Locucions preposicionals de lloc (jusqu'à, au dessous de...).

Locucions preposicionals de manera (à la place de...).

Contrast entre preposicions i locucions preposicionals d'ús més freqüent (entre / parmi, à cause de / grâceà...)

Verbs que regeixen preposició (rêver de, réfléchir à...).

DISCURS

Adequació

Registre: principals diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques.

Marcadors conversacionals per a expressar-se en un registre familiar (tu m'étonnes/ tu parles/ à plus) o estàndard formal (en fait/ bref/ à propos...).

Marcadors per als intercanvis conversacionals més usuals: oferir – acceptar / demanar – concedir / retraure –reaccionar...

Marcadors de la correspondència formal i informal (dans l'attente de votre réponse; Je t'embrasse.).

Coherència i cohesió

Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps (de nos jours, il y a, à 300 mètres...).

Marcadors per a emfatitzar un element del discurs (c'est... qui, c'est...que).

Connectors per a introduir els paràgrafs i unir les oracions.

Organització del text en paràgrafs. Puntuació i format. Tipologia textual.

Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.

Ús dels pronoms per a la coherència del text.

Adequació i concordança dels temps propis del nivell en els textos narratius i dialògics.

Connectors discursius freqüents de les relacions lògiques:

Causa: puisque, vu que...

Comparació: de plus en plus, comme...

Condició i hipòtesi: à condition / que, au cas où...

Conseqüència: par conséquent, c'est pourquoi...

Finalitat: pour que, afin que...

Oposició i concessió: cependant, pourtant...

Temps: depuis que, pendant que, lorsque...

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Vocabulari usual de les situacions i temes tractats.

Expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent (avoir un coup de foudre...).

Expressions freqüents en contextos formals i informals.

Expressions lexicalitzades d'ús freqüent (manger bio, j'en aime).

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.

Sinònims i paraules de significat pròxim (mettre, poser, déposer, laisser...).

Antònims i paraules de significat oposat (ancien-moderne /départ-arrivée)

Hiperònims d'ús freqüent (bateau, barque, paquebot, péniche...).

Falsos amics (marcher, quitter...).

Formació de paraules

Formació de paraules per derivació i valor dels afixos més freqüents (ir-, dé-, -isme...).

Sigles i acrònims d'ús freqüent (OGM, SDF, PACS...).

Neologismes i préstecs (courriel, liseuse...).

Introducció a la nominalització.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

Entonació dels diferents tipus d'oració.

Insistència en els fonemes que presenten major dificultat (poisson- poison; aimer- aime; pur-pire-pour).

Accent prosòdic, gràfic i emfàtic.

Enllaç (liaison) obligatori, prohibit i opcional.

Pronunciació d'algunes consonants finals (but, plus, sec).

Ortografia

Correspondència entre fonema i grafia.

Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (tréma i trait d'union). Repàs i ampliació.

Accent gràfic en paraules d'ús freqüent.

Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (sud /sûr...).

Transcripció de fonemes que presenten major dificultat ([e]...).

Correcta ortografia del vocabulari treballat.

Dièresi (maïs,Loïc).

Homòfons freqüents (sang, sans,cent...).

NIVELL INTERMEDI B2

DEFINICIÓ DEL NIVELL

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interès o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interès, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de

vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa. Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir. Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguen expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e., declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb un cert detall, independentment del canal, el que se li

diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua i que es pugui demanar confirmació.

- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i, de vegades, lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguin ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guien la comprensió.
- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o d'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no molt idiomàtica.
- Comprendre amb un cert detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- Comprendre documentals radiofònics, notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre i pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar-hi l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús;

llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.

Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure;

desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus diferents de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar. Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'apreci, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonèticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., presentació > presentació formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuales i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in /existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.

Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.

Compren els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

Compren els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.

Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.

Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades

prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumpes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

- Desimboldre's amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i, de vegades, menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i destacant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e., de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els

avantatges i desavantatges, d'enfocaments diversos, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació > presentació formal).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules de significat semblant o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals [p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar d'íctics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures,

contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals].

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-

se.

Expressió de el interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i foneticofonològics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., entrevista > entrevista de treball); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i

deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació

Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació. Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el

propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.

Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.

Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.

Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.

S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.

Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques de certa extensió i complexitat dins del camp d'interès o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie de temes professionals o d'interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.
- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o d'interès propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat i, de vegades, especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.

Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).

Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.

Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).

Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis a la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuals variats propis de la llengua escrita:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., text periodístic

> article d'opinió); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
la manera; estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita

en aquestes, apreciant-hi les diferències de registres i estils estàndard.

Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuais.

Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuais pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

Comprèn els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.

Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.

Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Omplir, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació precisa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e., per a contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant d'organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).

- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e., per a cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i al destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de la etiqueta.
- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants, durant una entrevista (p. e., de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es destaca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una carta de presentació, un informe...).

Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.

Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).

Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar

condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini. Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció

comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.

Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);

el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

la manera;

estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional,

relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.

Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.

Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.

Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.

Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i, de vegades, estructuralment complexos (p. e., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e., en reunions socials,

cerimònies, esdeveniments o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.

- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e., en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diverses postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb un grau de concreció diferent, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Resumir per escrit notícies i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals,

així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).

Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.

Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.

Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent

preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.

Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.

És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICS.

Oració

Casos particulars de concordança: amb enumeracions (elle et moi ferons ce travail) i amb noms col·lectius (la plupart des gens l'aime/l'aiment).

Ordre dels elements en cada tipus d'oració i en estil indirecte.

Absència de pronom subjecte en les enumeracions, en frases fetes i en l'estil indirecte (dinerons tard; peu importe).

Oracions exclamatives: ordre i usos específics (J'ai eu une de ces peurs! Qu'est-ce que j'ai eu peur ! Que j'ai eu peur ! Ce que j'ai eu peur !). Si + adjectiu (Je suis si contente!).

Oracions negatives: consolidació de les estructures. Omissió de ne en una oració sense verb (Pas moi!).

Oracions interrogatives:

La interrogació en algunes expressions (Qu'est-ce que c'est que ça?).

La interrogació en el registre culte (Qu'est-ce que l'amour ?)

La interrogació amb un grup nominal subjecte (Les enfants sont-ils arrivés?).

La interrogació amb un infinitiu (Où dormir?).

Oracions exhortatives: amb els pronoms complement i amb infinitiu.

Oracions desideratives amb si i pourvu.

Oracions impersonals:

Verbs que s'utilitzen amb la conjunció que (il se peut que...).

Verbs ocasionalment impersonals.

Doble construcció de les oracions (Il se passe des évènements marquants. / Des évènements marquants se passent.).

Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present i en passat.

Oracions de relatiu: reforç i ampliació.

Oracions subordinades: consolidació de les estructures treballades. Alternança

dels diferents temps verbals. Diferència d'ús de l'indicatiu i del subjuntiu. Construccions amb verbs seguits de preposicions (Je m'attends à ce qu'elle se fâche.).

Ús del ne explétif d'ús facultatiu/emfàtic en les subordinades (je crains qu'il ne s'absente).

Nom

Classificació dels noms: comuns, propis, col·lectius, comptables i incomptables...

Consolidació de la concordança de gènere i nombre.

Gènere:

Femenins irregulars (déesse, jument).

Homònims amb canvi de gènere (tour, critique).

Article com a marca de gènere (le/la libraire, un/une artiste).

Substantius d'un sol gènere (le médecin, la victime).

Progressiva feminització de les professions.

Nombre:

Plurals irregulars (ciel/cieux, monsieur/messieurs).

Substantius únicament en singular (l'Ouest, la fraternité).

Substantius únicament en plural (les funérailles) o usualment en plural (gens, frais).

Plural dels noms compostos.

Nominalització. Formació de substantius a partir d'adjectius o de verbs.

Article

Casos d'absència o presència d'article després de preposició (arrêt de bus, arrêt du bus n° 2).

Article de en frases negatives, darrere d'expressions de quantitat i davant d'adjectius en plural. Excepcions usuals (Je n'ai vu que des adolescents, ce ne sont pas des amis).

Presència o absència de l'article:

En expressions i frases fetes (avoir la trouille, avoir peur).

En anuncis i titulars (maison à louer, pluies torrentielles).

En dates i festivitats (le 14 juillet, la Saint-Valentin).

Amb valor possessiu (Elle parle la main dans la bouche).

Demostratiu: partícules -ci i -là. Revisió. Demonstratiu amb valor emfàtic (Ce dont je rêve, c'est d'habiter là-bas).

Possessius: usos particulars. Expressió de l'hàbit (Elle achète son journal.), de processos (Salez vos légumes.) i de l'afecte (ma chère).

Numerals ordinals i cardinals: ampliació dels continguts. Quantitats aproximades (20 euros et quelques, au grand maximum deux heures...), amb numerals (en deux, trois mouvements). Altres expressions de quantitat (hebdomadaire, le triple, centenaire).

Repàs i ampliació de l'ús d'indefinites: autre(s), tel(le)s, divers, différent. Diferència entre des, quelques i certains.

Adjectiu

Concordança en gènere i nombre (ampliació):

Casos particulars (des coussins roses / des coussins rose pâle / des coussins saumon).

Concordança amb substantius col·lectius (la noblesse était privilégiée / une grande partie de citoyens se rebellaient).

Posició de l'adjectiu: canvis de significat i valor afectiu segons la posició (une brave femme / une femme brave).

Ús de l'adjectiu amb preposicions (fort en maths / difficile à comprendre) i modificació amb adverbis (drôlement sympa).

Modificació de l'adjectiu mitjançant prefixos i sufixos (archi-, sud-, -ible...).

Ús en expressions idiomàtiques (rire jaune, rusé comme un renard).

Pronom

Pronoms personals: ús i omissió. Consolidació.

Pronoms demostratius (consolidació):

Ús per a emfatitzar (Ça se complique, cette histoire!).

Diferència d'ús entre ce, ça, ceci i cela.

Ús amb relatius i preposicions (celui d'à côté / ceux dont je rêve).

Ús en expressions (ceci dit / ça alors!).

Pronoms possessius: ampliació. Ús en expressions.

Ús amb verbs pronominals (il s'y prépare). Posició amb un verb en imperatiu.

Pronoms indefinites: repàs i ampliació (quelques-uns, certains, n'importe qui / quoi / où / lequel). Usos més específics (quelque chose de bien / quelqu'un d'intéressant).

Pronoms relatius:

Simplex (consolidació). Usos específics (il prend 5 viennoiseries, dont 2 croissants).

Compostos: repàs i ampliació. Ús amb preposicions i amb locucions (derrière lequel / envers qui...).

Doble pronominalització: repàs i ampliació.

Pronoms d'objecte directe (COD) i indirecte (COI), y, en: repàs i ampliació.

Verb

Consolidació dels temps estudiats:

Indicatiu: present, futur simple, imperfecte, plusquamperfet.

Subjuntiu present.

Condicional simple.

Futur anterior: formes i ús. Contrast amb el futur simple.

Pretèrit perfecte compost: reforç i ampliació. Elecció de l'auxiliar segons la sintaxi i la semàntica (je suis retourné à Bruges / j'ai retourné ma feuille).

Concordança en els casos de verbs pronominals (elles se sont regardées / elles se sont parlé).

Reconeixement del pretèrit perfecte simple.

Condicional compost: formes i ús en oracions condicionals amb la conjunció si.

Combinació amb el plusquamperfet.

Imperatiu amb pronoms dobles. Usos amb la conjunció que (Viens que je te parle) i en expressions freqüents (Voyons! / Tiens!)

Pretèrit perfecte de subjuntiu: formació i usos. Contrast amb el present de subjuntiu. Ús del subjuntiu en oracions subordinades de relatiu (Un pompier qui sache grimper aux arbres.).

Participi passat: consolidació de les formes irregulars. Concordança i absència de concordança. Ús en oracions de participi (Arrivé à destination, je t'appellerai.). Ús com a adjectiu (elle est émue).

Veu passiva: consolidació.

Estil indirecte: repàs i ampliació. Concordança amb el verb introductor en present i en passat. Ús del condicional simple, condicional compost i de l'infinitiu per a transmetre ordres i consells. Concordança de temps i maneres.

Forma negativa (Je te demande de ne pas crier.). Ús en l'estil indirecte.

Infinitiu simple (On m'a dit de le faire.) i compost (après avoir dîné). Infinitius com a subjecte (Le voir en concert em rendrait heureux) i ús en l'estil indirecte.

Infinitius en expressions (à lire absolument / à ne pas rater).

Gerundi per a expressar simultaneïtat (Il bricole en chantant.) i causa (elle a pris

froid en sortant sans veste.).

Adverbi

Formació dels adverbis amb el sufix -ment. Casos generals i particulars. Consolidació.

Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos. Consolidació.

Adverbis interrogatius i exclamatius. Diferència comme / comment (Je sais comment faire; Comme il est cultivé!).

Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (davantage, quasiment...). Diferència d'ús entre tant, autant, tellement, si, aussi.

Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (désormais, auparavant, jadis...).

Adverbis i locucions adverbials de manera (volontiers...).

Adverbis i locucions adverbials d'afirmació o de negació (certes, soit, toujours pas, pas toujours...).

Adverbis i locucions adverbials de probabilitat (apparemment, sans doute).

Adverbis i locucions adverbials de lloc (ci-contre, nulle part...).

Locucions adverbials de progressió (d'autant plus que, de pire en pire...).

Correspondència de l'adverbi amb les preposicions corresponents (dehors, hors de...).

Modificació de l'adverbi (probablement pas, tout près...). Repàs i ampliació.

Correlació de les expressions de temps en l'estil indirecte (hier > la veille / aujourd'hui > ce jour-là).

Preposició

Preposicions: consolidació i usos específics. Ús en expressions

Locucions preposicionals de lloc (en avant, à l'avant, par devant...), de manera (à force de, à l'aide de...) i d'ús freqüent (à l'égard de, en dépit de ...).

Verbs que regeixen preposició: ampliació.

Canvis de significat segons la preposició (apprendre à / apprendre de)..

Insistència en els usos que generen dificultat (pour / par, envers / vers...).

Repetició o omissió de la preposició (il téléphone à Hugo et à Victor / il bavarde avec M. Dupont et sa femme).

DISCURS

Adequació

Registre: diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques en diferents contextos.

Repàs i ampliació:

Diferències entre els registres formal, estàndard, informal i les seues variants (popular, argot): un véhicule, une voiture, une caisse, une turvoï...).

Fórmules del discurs formal en l'àmbit professional.

Fórmules de la correspondència formal i informal, de les exposicions i de les reunions (suite à votre courriel / Je vous remercie de votre écoute. / Il faudra définir les enjeux...).

Fórmules per a debatre i argumentar (Je voudrais remettre en question... / Notre débat touche à sa fi. / Laissez-moi illustrer ces propos.).

Fórmules de la conversa formal i informal (torns de paraula, entonació...): Puis-je prendre la parole? / Tiens! Justement,...).

Fórmules de tractament freqüents (Maître Duteuil).

Expressions de cortesia mitjançant temps verbals per a matisar / atenuar (Pourrais-je...) i fórmules socials (Auriez-vous l'obligeance de...).

Interrogació formal i informal.

Marcadors orals i escrits segons el text i el registre:

Per a saludar i acomiadar-se (Soyez les bienvenus / coucou! / bien à vous / à tout!).

Per a intercanvis usuals: oferir-acceptar / refusar, fer un compliment / agrair / llevar importància, cooperar, reaccionar, implicar, assentir, dissentir, agrair, prendre la paraula, explicar, demanar ajuda, confirmar.

Coherència i cohesió

Organització dels textos orals i escrits:

Tipus de text: característiques principals.

Cohesió dels paràgrafs. Marcadors d'inici, desenvolupament i fi segons la tipologia textual.

Frase i paràgraf com a unitats de significat.

Organització dels paràgrafs i articulació de les frases dins dels paràgrafs.

Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.

Mecanismes per a marcar la coherència i la cohesió. Relacions lògiques i temporals en el discurs. Progressió i repetició.

Registre com a mecanisme de cohesió i coherència.

Ús dels elements deíctics de referència (pronoms, demostratius, adverbis, lèxic...). Anàfora i catàfora. Transformació dels deíctics segons la situació (ici, là, là-bas...).

El·lipsi de la informació coneguda (appelle, au cas où...).

Expressió de l'èmfasi amb diversos propòsits i recursos lingüístics. Consolidació.

Puntuació i paràgrafs com a mecanisme de cohesió i coherència.

Marcadors de cohesió i de coherència en el discurs oral: entonació i pauses.

Adequació i concordança dels temps propis del nivell. Relacions temporals d'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat.

Relacions lògiques en el discurs:

Causa: connectors discursius (sous prétexte de / de crainte de...) i altres recursos lèxics (déclencher) i gramaticals (déçu, il a abandonné).

Conseqüència: connectors discursius (c'est pour vigila / de sorte que...) i altres recursos lèxics (entraîner) i gramaticals (L'artiste a abandonné, décevant ainsi són public.).

Condició i hipòtesi: connectors discursius (pourvu que / faute de...) i altres recursos lèxics i gramaticals (Sans effort, la teua n'i ariveras pas.).

Finalitat: connectors discursius (dans le but de, en vue de...) i altres recursos lèxics (résultat) i gramaticals (J'ai organisé cette soirée, histoire de nous retrouver.).

Oposició i concessió: connectors discursius (en revanche, alors que...) i altres recursos lèxics (C'est le contraire.) i gramaticals (Même si j'étais petite, je m'en souviens.).

Temps: connectors discursius (dès que, tandis que...) i altres recursos lèxics (les années passant) i gramaticals (Je l'ai vu en attendant le train.).

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Vocabulari ampli i variat de les situacions i dels temes tractats.

Expressions idiomàtiques freqüents.

Eufemismes freqüents (un demandeur d'emploi).

Diferències lèxiques de registre: llenguatge formal, informal, col·loquialismes, tecnicismes.

Expressions freqüents del francès col·loquial.

Expressions lexicalizadas freqüents.

Introducció als regionalismes freqüents de la francofonia

Significat

Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.

Sinonímia. Paraules de significat pròxim (chemin / sentier, murmurer / chuchoter) o amb matisos (peur / crainte / appréhension / frayeur / inquiétude...).

Antonímia. Antònims parcials (jucte ‡ injucte / faux / inexact) i absoluts (un pain blanc ‡ un pain complet, un vin blanc ‡ un vin rouge).

Hiponímia. Hipònims i hiperònims freqüents (rose > fleur / flore, insecte > araignée / mouche).

Falsos amics i interferències lèxiques freqüents.

Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent (une opération, une pompe...).

Homonímia. Homògrafs (critique) i homòfons d'ús freqüent. (amende / amande, coup / cou / coût). Paraules amb diferent significat segons el gènere (la physique / le physique).

Metonímia: expressions freqüents (boire un verre).

Metàfores i expressions amb significat figurat.

Paraules pròximes formalment que poden suposar dificultat (porter, emporter, apporter).

Canvis de significat dels verbs segons la preposició, el complement i la forma (pronominal, no pronominal).

Respostes cooperatives: expressions freqüents (-On y va? -On y va!).

Expressions amb significat implícit per a marcar la ironia (Eh bien, bravo!), el sarcasme (C'est intelligent, ça!), l'escepticisme (Pas vrai!), la complicitat (Pas mal!)

Formació de paraules

Formació de paraules per composició (un essuie-glace, ...).

Derivació a partir de sufixos, prefixos i les seues variants ortogràfiques (irresponsable, illégal, incohérent, immangeable...).

Sigles i acrònims freqüents. Derivació a partir de sigles (bédéphile).

Apòcopes freqüents (la Sécu, l'hosto...).

Neologismes i préstecs (un portail, flasher...).

Onomatopeies freqüents (plouf!, glouglou!...).

Interjeccions freqüents (beurk!, bof!).

Diminutius i augmentatius (surmenage, richissime, sautiller, boulette...).

Famílies de paraules (lait, laitier, laitage...).

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

Consolidació del reconeixement i de la producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Insistència en els fonemes que presenten major dificultat.

Paraules d'origen estranger (job, buzz, coach, bluffer).

Pronunciació de les sigles i acrònims.

Pronunciació de consonants finals. Repàs i ampliació.

Pronunciació de vocals. Repàs i ampliació.

Pronunciació de la h aspirada (le hand-ball, un héros) i muda (l'Hexagone).

Relaxació articulatòria en el francès col·loquial: reconeixement de les principals formes.

Accent prosòdic, gràfic i emfàtic. Repàs i ampliació.

Entonació per a expressar emocions i intencions. Correspondència entre els grups fònics i la puntuació (Il a dit oui! / Il a dit oui? / Il a dit oui.).

Enllaç (liaison) obligatori, prohibit i opcional. Consolidació. Enllaç opcional i la seua relació amb el registre (pas encore / pasvencore).

Introducció als principals trets fònics de la francofonia.

Ortografia

Consolidació de l'ortografia de les formes gramaticals i del vocabulari corresponent al nivell.

Insistència en la representació gràfica de fonemes que ofereixen major dificultat.

Abreviatures i sigles: ortografia i pronunciació (FLE, qqn...).

Signes de puntuació: repàs i ampliació. Usos específics dels signes de puntuació amb diverses intencions comunicatives (explicar, preguntar...) (Elle a compris qu'elle es trompait; alors, elle s'est corrigée.).

Homòfons freqüents. Repàs i ampliació.

Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (du / dû, mur / mûr).

Reforma ortogràfica de 1990: coexistència de les antigues regles i les actuals.

3 DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

La següent programació és merament orientativa, ja que la seqüenciació i temporalització de continguts, objectius i activitats s'aniran adequant i adaptant al llarg del curs a les necessitats i ritme d'aprenentatge de cada grup, dedicant més atenció a aquells aspectes que necessiten reforç o ampliació. També s'afegiran aquells temes o continguts reflectits en els currículums que no apareixen en els mètodes. Els professors es reserven el dret a modificar l'ordre en què compartiquen les unitats previstes a continuació si d'aquesta forma es garanteix una millor adequació a les necessitats d'aprenentatge de l'alumnat. Així mateix, la seqüenciació de continguts es podrà veure també modificada per les dates dels exàmens de certificació.

TEMPORALITZACIÓ CURS 2024/2025

NIVELL: 1A2

Édito A1	Unité	Communication	Grammaire	Vocabulaire/ Phonie-graphie
Octobre	0 Bienvenue 1 Je suis...	<ul style="list-style-type: none"> - Se présenter, demander de se présenter - Demander/ Donner des informations personnels <hr style="width: 10%; margin: 10px auto;"/>	<ul style="list-style-type: none"> - Les adjectifs de nationalité - Les articles définis - Les prépositions devant les noms de villes et de pays - L'adjectif interrogatif <i>quel</i> - Verbes: avoir, s'appeler, être, parler <hr style="width: 10%; margin: 10px auto;"/>	<ul style="list-style-type: none"> - Les loisirs 1 - Les nombres Les pays et les nationalités - L'identité <hr style="width: 10%; margin: 10px auto;"/> <ul style="list-style-type: none"> - Les groupes rythmiques et la place de l'accent tonique - Les liaisons avec les prépositions

<p style="text-align: center;">Novembre</p>	<p style="text-align: center;">2 Près de moi</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Demander/ dire le lieu d'habitation - Exprimer ses goûts - Présenter sa famille - Parler de sa famille 	<ul style="list-style-type: none"> - Les articles définis et indéfinis - Les verbes en -ER au présent - Les adjectifs possessifs - Le masculin et le féminin des professions _ verbe habiter, aimer, détester 	<ul style="list-style-type: none"> - Le lieux - Le loisirs 2 - La famille, la situation familiale - Les professions _____ - La prononciation des verbes en -er au présent - Les liaisons avec les déterminants
<p style="text-align: center;">Décembre</p>	<p style="text-align: center;">3 Qu'est-ce qu'on mange?</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Faire des courses alimentaires - Demander/ Dire le prix - Donner une appréciation 	<ul style="list-style-type: none"> - Les singuliers et le pluriel des mots - Les prépositions de lieu 2 - La quantité non définie (partitifs, <i>un peu de/d', beaucoup de/ d', pas de/d'</i>) 	<ul style="list-style-type: none"> - Les commerces, la nourriture: les commerçants, les aliments, les quantités, les moyens de paiement _____ - Les voyelles /i/, /y/, /u/

<p style="text-align: center;">Janvier (1^a recollida de notes)</p>	<p style="text-align: center;">3 Qu'est-ce qu'on mange?</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<ul style="list-style-type: none"> - Poser des questions - Commander au restaurant 	<ul style="list-style-type: none"> - Les verbes en -IR au présent (choisir, finir) - Verbes: acheter, manger, payer, faire, aller 	<ul style="list-style-type: none"> - Les repas: à la maison, au restaurant, les boissons, les plats, les desserts, la vaisselle <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <ul style="list-style-type: none"> - L'intonation montante et descendante
	<p style="text-align: center;">4 C'est où?</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Présenter une ville/ un quartier - Se déplacer en transport commun - Demander et indiquer le chemin 	<ul style="list-style-type: none"> - C'est un(e)- Il est, elle est - La fréquence 	<ul style="list-style-type: none"> - La ville, les voies, les parties de la ville, les lieux, les monuments, les personnes <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <ul style="list-style-type: none"> - Les voyelles nasales

<p style="text-align: center;">Février</p>	<p style="text-align: center;">4 C'est où?</p> <p style="text-align: center;">5 C'est tendance</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre un itinéraire _____ - Commenter un prix - Demander/ Dire la taille et la pointure 	<ul style="list-style-type: none"> - L'impératif - Les connecteurs (pour, parce que, mais,) - verbe prendre _____ - Le genre et le nombre des adjectifs 	<ul style="list-style-type: none"> - Les transports - Les nombres (milliard) _____ - Les voyelles nasales _____ - Les vêtements, les accessoires, les couleurs, les matières
<p style="text-align: center;">Mars</p>	<p style="text-align: center;">5 C'est tendance</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Donner une appréciation sur un vêtement - Situer un moment dans l'année - Parler de la météo - Demander/Dire l'utilité d'un produit - Décrire un objet _____ 	<ul style="list-style-type: none"> - Le futur proche - La place des adjectifs - L'adjectif démonstratif - verbes: vendre, mettre, venir _____ 	<ul style="list-style-type: none"> - La météo et les températures - Les objets du quotidien, les caractéristiques des objets (forme, taille, poids) _____ - Les consonnes [ʃ], [ʒ] - Les liaisons obligatoires avec l'adjectif

NIVELL: 2A2

<u>Édito A2</u>	Unité	Communication	Grammaire	Vocabulaire/ Phonie-graphie
Octobre/ Novembre	3 Comme à la maison	<ul style="list-style-type: none"> - Décrire un logement - Louer un logement - Exprimer sa déception - Consoler, reconforter 	<ul style="list-style-type: none"> - Les pronoms relatifs (qui, que, où) - La comparaison - La condition 	<ul style="list-style-type: none"> - Le logement et la location, types et parties d'un logement, l'annonce immobilière, les frais, les services, les habitants - Le mobilier et le cadre de vie, la ville et le quartier - Les sons [j], [w], [ɥ]
	4 Tous pareils, tous Différents	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/> <ul style="list-style-type: none"> - Faire le portrait physique de quelqu'un - Faire un compliment - Parler du caractère de quelqu'un 	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/> <ul style="list-style-type: none"> - La comparaison, l'équivalence - Les adjectifs indéfinis (chaque, tout, toute, tous, toutes) - Les pronoms possessifs, emploi et formation 	<hr style="width: 10%; margin: 0 auto;"/> <ul style="list-style-type: none"> - L'apparence physique, la ressemblance, la mode - Les traits de caractère, les qualités et les défauts - Les voyelles orales et nasales
	1 Nouvelles vies	<ul style="list-style-type: none"> - Parler de son parcours 	<ul style="list-style-type: none"> - Le passé composé: emploi et formation, 	

<p>Décembre</p> <p>Janvier</p> <p>(1er recollida de notes)</p>	<p>2 Je me souviens</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Exprimer son intention de faire quelque chose - Parler de ses goûts - Proposer, accepter ou refuser une sortie <hr/> <ul style="list-style-type: none"> - Raconter un souvenir - Exprimer le fait d'aimer et de ne pas aimer - Interroger sur un souvenir 	<p>participes passés réguliers et irréguliers</p> <ul style="list-style-type: none"> - La phrase négative, la négation - Les indicateurs de temps: (il y a, pendant, depuis) <hr/> <ul style="list-style-type: none"> - L'imparfait, emploi et formation - Les pronoms (en, y) - la place de l'adjectif 	<ul style="list-style-type: none"> - Parcours de vie, la vie scolaire, personnelle, professionnelle - les loisirs, les lieux culturels, sortir, les activités en plein air et à l'extérieur <p>- Les son /y/, /u/</p> <hr/> <ul style="list-style-type: none"> - Le souvenir, la mémoire, le sens - Les paysages et la météo <p>- Les liaisons obligatoires</p>
<p>Février/Mars</p>	<p>10 Envie d'ailleurs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Structurer son propos - Demander des renseignements sur un voyage - Parler d'une visite touristique - Exprimer et répondre à l'agacement 	<ul style="list-style-type: none"> - Le passé composé et l'imparfait dans le récit - L'accord du participe assé - Les pronoms démonstratifs 	<ul style="list-style-type: none"> - Le voyage, le séjour, l'hébergement, les prestations - Le tourisme, la visite touristique, les sites, les types de tourisme - Les sons [ø] [ə] [ɛ]

	7 À votre santé	<p>_____</p> <ul style="list-style-type: none"> - Donner un conseil - Exprimer son point de vue - Parler des problèmes de santé 	<ul style="list-style-type: none"> - Les pronoms COD et COI - Le superlatif - Les pronoms interrogatifs 	<p>_____</p> <ul style="list-style-type: none"> - Le corps, la santé - La médecine et les urgences - La prononciation du mot (plus)
Avril	5 En route vers le futur	<ul style="list-style-type: none"> - Parler du futur, imaginer l'avenir - Exprimer la surprise - Exprimer un espoir - Décrire l'utilité d'un objet <p>_____</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Le futur simple, emploi et formation - La condition avec -Si - Le pronom on <p>_____</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Sciences et techniques - Les technologies et la communication - Le groupe consonantique <p>_____</p>
Mai (3^a recollida de notes)	6 En cuisine	<ul style="list-style-type: none"> - Communiquer au restaurant - Exprimer sa satisfaction et son insatisfaction <p>_____</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Les quantités et le pronom EN - L'obligation et l'interdiction - La restriction (ne...que) <p>_____</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Les aliments, les quantités en cuisine - La restauration, les lieux, les plats, la cuisson, les goûts - L'intonation expressive <p>_____</p>
	9. Consommer responsable(contenus linguistique)	<p>_____</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Le conditionnel présent, emploi et formation 	<p>_____</p>

NIVELL: B1 Integrat

<u>Édito B1</u>	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/Vocabulaire phonétique	Compréhension orale et écrite
Octobre/ Novembre	1 Les uns et les autres	<ul style="list-style-type: none"> -Présenter une personne - Raconter un événement familial passé - Raconter un changement dans sa vie sociale - Raconter une rencontre marquante - Exprimer un retard - Présenter sa famille - Imaginer des commentaires de photos - Raconter un souvenir de soutien amical 	<ul style="list-style-type: none"> - Le passé composé et l'imparfait - Les relations familiales et l'amour - Les indicateurs de temps - Le plus-que parfait - Les relations amicales - L'allongement de la syllabe accentuée 	<ul style="list-style-type: none"> - Un discussion sur des photos de famille - Une émission radio - Un article sur un journal familial - Un témoignage d'amitié - Un article sur des rencontres amicales
Novembre/ Décembre	2 Vivre ensemble sur la Terre	<ul style="list-style-type: none"> - S'exprimer sur les bonnes manières numériques - Discuter sur la place de l'écologie à l'école - Discuter de l'enseignement des valeurs citoyennes 	<ul style="list-style-type: none"> - L'interrogation - Exprimer la nécessité et l'obligation - Le vivre- ensemble - Les groupes rythmiques 	<ul style="list-style-type: none"> - Un article sur les bonnes manières numériques - Des illustrations sur la galanterie - Un article sur le tiers-lieu solidaire

		<ul style="list-style-type: none"> - Exprimer un point de vue sur le partage de l'espace public - Décrire une ville et ses monuments - Décrire l'évolution de son quartier - Proposer une amélioration dans un service public - Proposer d'organiser un événement pour promouvoir le vélo 		<ul style="list-style-type: none"> - un micro-trottoir sur une oeuvre - Un chronique radio sur la pollution en ville
Février/ mars	<p>7 Apprendre..encore et toujours</p> <hr style="width: 20%; margin: 0 auto;"/>	<ul style="list-style-type: none"> - Discuter des avantages de deux types de formation - Parler de son domaine d'études/ de travail - Discuter des métiers qu'on aimerait faire - Parler des manières efficaces d'apprendre Raconter son expérience sur un Campus connecté 	<ul style="list-style-type: none"> - Les pronoms relatifs simples - Les études - L'élision - Le but - L'apprentissage 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre les types de formation - Un reportage sur la reconversion professionnelle - Une conversation sur l'apprentissage sous hypnose - Un article sur un Campus connecté

	<p>10 Du neuf dans les loisirs</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Écrire un mail pour proposer de suivre un master _____ - Discuter de sport - Donner son opinion sur les jeux vidéo - Parler des technologies qu'on utilise - Explique comment motiver des gens à faire du sport - Décrire son évolution de son activité sportive - Imaginer l'internet du futur 	<p>_____</p> <ul style="list-style-type: none"> - Les pronoms relatifs composés - Les sons /iʔ, /y/, /u/ 	<ul style="list-style-type: none"> - Un article sur un dispositif qui permet de tester un métier _____ - Une émission de radio sur les pratiques sportives - Un reportage radio sur une exposition immersive - Un article sur le e- sport - un article sur les personnes âgées et les jeux vidéo - Un reportage sur le métavers
<p>Avril</p>	<p>(révision des contenus précédents)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Exprimer son point de vue sur l'auto-stop partagé 	<ul style="list-style-type: none"> - L'expression de l'opinion - La consommation et l'économie - Les pronoms (en et y) 	<ul style="list-style-type: none"> - Un podcast sur les faux avis en ligne - Un article sur la consommation solidaire

Mai (3^a recollida de notes)	8 Mieux consommer	<ul style="list-style-type: none"> - Donner son opinion sur la journée du nettoyage numérique - Parler des avis en ligne - Écrire un message sur une initiative solidaire 	<ul style="list-style-type: none"> - La consommation et l'environnement - L'opposition et la concession 	<ul style="list-style-type: none"> - Un article sur la livraison collaborative
---	--------------------------	--	---	---

NIVELL: B2 Integrat

<u>Matériel propre</u>	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/ Vocabulaire Phonétique	Compréhension orale et écrite
	Le 7ème art et les séries	<ul style="list-style-type: none"> - Parler des pratiques en matière de films et séries - Parler de ses goûts - Parler d'un film, d'une série - Organiser une soirée cinéma avec un ami - Parler du synopsis de films aimés ou détestés - Débattre sur les plateformes de streaming 	<ul style="list-style-type: none"> - Lexique du monde du cinéma, des séries - Le subjonctif présent : formation (1) - Lexique de l'opinion sur un film, un série - Les pronoms relatifs simples - L'intonation (appréciation) 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre des bandes annonces de film - Comprendre un article critique sur un film, une série

<u>Édito B2</u>	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/ Vocabulaire Phonétique	Compréhension orale et écrite
Novembre	1 Se mettre au vert	<ul style="list-style-type: none"> - Parler des pratiques écologiques - Parler de la voiture aujourd'hui - Parler des fonds marins - Parler des énergies renouvelables - Exprimer son indignation sur le traitement des animaux sauvages - Donner son avis sur l'écoféminisme - Écrire une lettre ouverte sur une problématique environnementale - Parler d'agriculture et nourriture dans une optique environnementale et sociétale. 	<ul style="list-style-type: none"> - Le subjonctif présent : formation (2) - Exprimer son opinion - Exprimer un accord ou désaccord - Lexique de l'environnement et écologie - Lexique de l'opinion - Argumenter - Exprimer la quantité 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre des chroniques radio sur le sujet - Comprendre une fiction radiophonique - Comprendre des articles de presse sur les écogestes, l'écologie - Comprendre un article sur la pollution sonore

Édito B2	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/ Vocabulaire Phonétique	Compréhension orale et écrite
Décembre	2 Être ou avoir ?	<ul style="list-style-type: none"> - Justifier son désir de moins consommer - Exprimer de nouvelles manières de consommer - Expliquer comment repérer le greenwashing - Exprimer sa déception après un achat - Donner son opinion sur les monnaies locales - Débattre des dérives de la société de consommation - Parler des tendances de consommation - Exprimer son désir d'organiser un évènement de slow fashion - Donner des exemples pour convaincre dans un courrier formel 	<ul style="list-style-type: none"> - Les doubles pronoms - Indicatif ou subjonctif ? - Les verbes et les prépositions - Lexique de la consommation 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre des chroniques radio et télévisuelles sur la consommation - Comprendre un reportage sur la slow fashion - Comprendre une application contre la gaspillage alimentaire - Comprendre une BD - Comprendre un graphique - Comprendre un article sur le greenwashing - Comprendre une brochure

<u>Édito B2</u>	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/ Vocabulaire Phonétique	Compréhension orale et écrite
Janvier-Février	3 Chercher sa voie	<ul style="list-style-type: none"> - Débattre sur les modalités nouvelles du travail - Exprimer son opinion sur la gratuité des études - Débattre sur les différents cursus en apprentissage - Rendre compte de son parcours et projets professionnels _____ - Donner son avis sur les écoles de la 2ème chance - Donner son avis sur le télétravail - Écrire une lettre formelle de revendications syndicales - Écrire une lettre de protestation à son employeur 	<ul style="list-style-type: none"> - Exprimer le but et l'hypothèse -Le conditionnel présent et passé _____ - Lexique de la formation et des études - Lexique du monde du travail 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre des émissions de radio et de télévision sur le travail et les études - Comprendre un reportage sur les jeunes investissant dans leur pays d'origine _____ - Comprendre un témoignage sur l'apprentissage - Comprendre un article sur les écoles de la 2ème chance

Édito B2	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/ Vocabulaire Phonétique	Compréhension orale et écrite
Mars-Avril	8 Prenez soin de vous	<ul style="list-style-type: none"> - Parler de la chirurgie esthétique - Raconter un fou rire - Parler des remèdes naturels et des médecines non-conventionnelles - Parler du recrutement des soignants - Décrire la souffrance physique 	<ul style="list-style-type: none"> - Les propositions temporelles - La mise en relief - Le corps et les apparences - La santé et la médecine - L'intonation (souffrance) 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre une interview sur la grossophobie - Comprendre des documents sur le physique idéal et les discriminations - Comprendre un reportage sur la rigologie
Édito B2	Unité	Production orale et écrite	Grammaire/ Vocabulaire Phonétique	Compréhension orale et écrite
	6 Lever l'ancre	<ul style="list-style-type: none"> - Témoigner de sa pratique du sport et d'un loisir - Comparer différentes manières de voyager - échanger des informations sur des événements sportifs - Organiser un voyage - Décider d'une inscription dans un club ou une salle de sport avec un ami 	<ul style="list-style-type: none"> - Exprimer le lieu - Nuancer une comparaison - Les activités du temps libre - La géographie 	<ul style="list-style-type: none"> - Comprendre un reportage sur les vacances en famille à la montagne - Comprendre une émission sur le démarketing dans les calanques - Comprendre un témoignage sur un voyage immobile, et un voyage solidaire

4. METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4.1 Metodologia general i específica de l'idioma

L'ensenyament-aprenentatge de llengües a les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana es basarà en els següents fonaments metodològics, segons l'Annex I, del **Decret 242/2019**:

4.1.1 Enfocament orientat a l'acció: En l'àmbit de l'aula, existeixen diverses implicacions de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar als alumnes com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge a través dels descriptors com a mitjà de comunicació. També comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de la L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari, animant-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua per se. Si el focus principal de la tasca no és el llenguatge, llavors és necessari que hi hagi un altre producte o resultat (com per exemple planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar, i si es desitja, (acte-)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu del MCER, com l'enfocament orientat a l'acció, posen en pràctica la construcció conjunta del significat (a través de la interacció) en el centre del procés d'ensenyament-aprenentatge, la qual cosa té implicacions per a l'aula. A vegades, aquesta interacció serà entre professors i alumnes, però sovint, tindrà una naturalesa de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri precís entre aquestes dues perspectives, de manera que al

final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre idiomes, a través de l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

4.1.2 Plurilingüisme: El MCER distingeix entre el multilingüisme (la convivència de les diferents llengües en l'àmbit social o individual) i el plurilingüisme (el repertori lingüístic dinàmic i en desenvolupament d'un mateix usuari/alumne). El plurilingüisme es presenta com una competència desigual i canviant, en la qual els recursos de l'estudiant d'un idioma o varietat poden tindre un caràcter molt diferent segons la llengua. No obstant això, l'aspecte fonamental radica en el fet que els parlants plurilingües tenen un repertori únic i interrelacionat que combinen amb les seves competències generals i diferents estratègies per a dur a terme les tasques comunicatives.

Per tant, la competència plurilingüe implica la capacitat d'emprar, de manera flexible, un repertori interrelacionat, desigual i plurilingüe per a:

1. canviar d'idioma o varietat;
2. expressar-se en un idioma (o varietat) i entendre a una persona que utilitza un altre;
3. recórrer als coneixements propis de llengües (o varietats) per a comprendre el sentit d'un text;
4. reconèixer internacionalismes comuns amb alguna variació;
5. mediar entre persones sense una llengua comuna o fins i tot amb pocs coneixements;
6. posar en pràctica tot el repertori lingüístic, experimentant amb formes alternatives d'expressió;
7. emprar elements paralingüístics (mímica, gestos, expressió facial, etc.).

És imprescindible, per tant, promoure el desenvolupament del plurilingüisme i la pluriculturalitat per les següents raons:

1. Desenvolupa competències sociolingüístiques i pragmàtiques preexistents que, alhora, continuen perfeccionant-se.
2. Conduïx a una millor percepció del que és general i el que és específic quant a l'organització lingüística de diferents idiomes

(tipus de consciència metalingüística, interlingüística o paralingüística).

3. Amplia la competència estratègica i la capacitat d'establir relacions amb la resta en situacions noves; de fet, pot ampliar l'aprenentatge subsegüent en àmbits lingüístics i cultural

Decret 242/2019, es recull la inclusió de la mediació com a destresa comunicativa. De fet, el MCER destaca dues nocions clau: la construcció conjunta del significat en la interacció i el moviment constant entre el nivell individual i social en l'aprenentatge de llengües, principalment a través de la consideració de l'usuari/alumne com a agent social. A més, l'èmfasi en el mediador com a intermediari entre els interlocutors destaca la visió social. Per tant, la mediació té una posició clau en l'enfocament orientat a l'acció i el plurilingüisme.

L'enfocament de la mediació és, per consegüent, més ampli i no es limita a considerar només la mediació interlingüística, sinó que s'inclou també la mediació relacionada amb la comunicació i l'aprenentatge, així com la mediació social i cultural. Aquest enfocament holístic prové de la seva rellevància en aules cada vegada més diverses, en relació amb la difusió de la metodologia *AICLE (Aprentatge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres) mitjançant la Llei 4/2018 de la Generalitat, per la qual es regula i promou el plurilingüisme en el sistema educatiu valencià, i perquè la mediació és considerada cada vegada més com a part de tot aprenentatge, però sobretot, de l'aprenentatge d'idiomes.

4.1.3 Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic: L'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus propis objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumne passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Així doncs, l'ensenyament-aprenentatge de llengües a les Escoles Oficials d'Idiomes haurà de contemplar el desenvolupament de les destreses d'estudi i heurístiques dels alumnes, així com l'acceptació de la responsabilitat del seu propi aprenentatge:

1. simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials;
2. transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge des del professor als alumnes i animant-los a reflexionar sobre el seu aprenentatge i compartir aquesta experiència amb altres alumnes;
3. despertant sistemàticament la consciència de l'alumne respecte als processos d'aprenentatge o ensenyament en què participa;
4. animant als alumnes a participar en l'experimentació de diferents opcions metodològiques;
5. aconseguint que els alumnes reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen consegüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

4.1.4 Aprenentatge mitjançant les Noves Tecnologies: Les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tindran per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La seva implementació didàctica no serà aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i es realitzarà tant a l'aula, com fora d'ella, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

4.1.5 Avaluació integral: L'avaluació dels alumnes haurà de ser vàlida, fiable i viable. Serà necessari equilibrar l'avaluació de l'aprofitament (centrada en el centre escolar i en l'aprenentatge) i l'avaluació del domini lingüístic (centrada en el món real i en el resultat), tenint en compte tant l'actuació comunicativa

com els coneixements lingüístics. A més, caldrà implicar els alumnes en l'autoavaluació referida a descriptors definits de tasques i a aspectes de domini en diferents nivells, així com en l'aplicació d'aquests descriptors en -per exemple- l'avaluació massiva.

4.1.6 Foment de la igualtat i la convivència: L'ensenyament-aprenentatge de llengües a les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana, com a espai d'igualtat i convivència, ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona, i dels grups en què s'integra, siguen reals i efectives i per a eliminar els obstacles que impedisquen o dificulten la seua plenitud, com són els prejudicis.

Per tant, no s'inclouran continguts discriminatoris contra les dones per raó del seu sexe, ni que justifiquen o inciten a la violència sobre la dona, alhora que es fomentarà la igualtat de gènere, s'educarà en els valors i es destacarà el respecte a la dignitat de la persona i la necessitat d'erradicar la violència sobre la dona.

Així mateix, l'ensenyament-aprenentatge de llengües a les Escoles Oficials d'Idiomes serà un espai respectuós, no sols plurilingüe i pluricultural, sinó també lliure de tota pressió, agressió o discriminació per motius d'identitat de gènere, expressió de gènere, diversitat sexual i familiar en qualsevol dels seus vessants o manifestacions.

4.2. Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

Les tasques d'aprenentatge, dissenyades a partir dels objectius específics que es pretenen aconseguir, han de ser comunicatives per a oferir a l'alumnat adult l'oportunitat d'utilitzar l'idioma tal com ho faria en situacions reals de comunicació. En el context d'unes tasques d'aquestes característiques, l'alumnat realitzarà activitats d'expressió, comprensió, mediació o una combinació d'elles. Per a dur a terme eficaçment les tasques corresponents, l'alumnat haurà de ser entrenat en estratègies de planificació, execució, control i reparació, així com en una sèrie de procediments discursius generals i específics per a cada destresa, i se li haurà de proporcionar uns coneixements formals que li permeten comprendre i produir textos ajustats a les necessitats de comunicació.

La competència d'aprendre a aprendre, encaminada a potenciar en l'alumne la seua capacitat d'autoaprenentatge, té una importància definitiva en un procés del qual ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seves capacitats innates, sinó estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació, així com actituds positives cap al procés d'ensenyament-aprenentatge. S'haurà d'ajudar l'alumnat a reconèixer la gran importància d'aquest apartat en l'aprenentatge d'una llengua, en el qual un bon establiment de les estratègies ha de servir com a base per al futur aprenentatge de l'idioma.

Atès que les tasques, i totes les activitats d'ensenyament-aprenentatge, se centren fonamentalment en l'alumne i en la seua actuació, el paper del professor serà el de presentador, impulsor i avaluador de l'activitat, valorant l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric del mateix i de la mera correcció formal. S'haurà de recordar que els errors de l'alumne són inevitables, que han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre en compte excepte quan siguen sistemàtics o interferisquen en la comunicació.

Això no exclou en absolut una anàlisi d'aquests errors amb la finalitat que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millore.

Per a potenciar l'ús adequat de l'idioma el professor presentarà una sèrie d'experiències d'aprenentatge que:

1. estimulen l'interès i sensibilitat cap a les cultures en les quals es parla la llengua objecte d'estudi,
2. fomenten la confiança de l'alumne en si mateix a l'hora de comunicar-se,
3. augmenten la motivació per a aprendre dins de l'aula i
4. desenvolupen la capacitat per a aprendre de manera autònoma.

4.3 Autoavaluació de l'alumnat

Basant-nos en una metodologia en la qual l'alumnat és el protagonista del seu propi aprenentatge, el procés d'autoavaluació ha de ser un instrument que ha de formar part de l'avaluació.

Mitjançant l'autoavaluació, l'alumnat pot reflexionar i prendre consciència del seu propi aprenentatge i dels factors que intervenen. L'autoavaluació permet

ser conscient dels avanços i dificultats i es desenvolupa la capacitat de prendre accions per a continuar avançant i millorar. Es tracta d'una estratègia a través de la qual l'alumne aprèn a valorar el seu acompliment amb responsabilitat. A través de diferents formes d'autoavaluació es pretén que l'alumne aprenga i siga capaç de valorar els seus avanços, els seus assoliments.

No obstant això, es tracta d'un procés que s'ha d'introduir a poc a poc, de manera gradual, fins que l'alumne s'habitue a la pràctica de l'autoavaluació.

Per a portar a la pràctica l'autoavaluació, és necessari que el professor proporcione al començament de cada unitat didàctica, informació detallada sobre els aspectes que es deuen autoevaluar, amb la finalitat que l'alumne pugua observar-se i valorar el seu treball de manera contínua i arribar a conclusions vàlides sobre el procés d'aprenentatge. Es tracta a més d'una forma d'atenció a la diversitat de l'aula.

Un altre aspecte important és, a més de l'autoavaluació, la coavaluació, és a dir, l'avaluació que realitzen els alumnes a través de l'observació dels seus propis companys d'estudi. Els propis alumnes són els encarregats d'avaluar els coneixements adquirits per altres companys, coneixements que ells mateixos han hagut d'aprendre. Aquest tipus d'avaluació tendeix a millorar l'aprenentatge, resulta motivadora per a l'alumnat, ja que contribueix al fet que se senten realment participants del procés d'aprenentatge. Es tracta d'una avaluació en equip.

5. CRITERIS D'AVALUACIÓ

Els criteris relatius a l'avaluació de l'alumnat oficial a les EOI de la Comunitat Valenciana durant el curs 2023-2024 es basen en la **Resolució de 18 de juliol de 2023**, de la Secretaria Autonòmica d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficial d'idiomes valencianes durant el curs 2022-2023, i l'**Ordre 34/2022, de 14 de juny**, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

5.1 Avaluació final de l'alumnat oficial en cursos no conduents a la Prova Unificada de Certificació (PUC)

1. L'alumnat disposarà de dues convocatòries: una d'ordinària i una altra d'extraordinària. L'avaluació de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. La comissió de coordinació pedagògica podrà determinar una quantitat superior de qualificacions numèriques que el professorat ha d'obtindre de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo.
2. La convocatòria extraordinària es realitzarà mitjançant una prova final o d'aprofitament.

CALIFICACIONS I PROMOCIÓ

1. En els cursos curriculars no conduents a la prova de certificació, per a obtindre la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de calcular la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua o prova final, es farà constar la qualificació de «no presentat».
2. En la convocatòria extraordinària, l'alumnat «no apte» en la convocatòria ordinària podrà presentarse en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60 % en la convocatòria ordinària. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o alumna no s'haja presentat a alguna activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de

puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 60 %, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

5.2 Avaluació final de l'alumnat oficial en el curs conduent a la certificació del nivell A2

1. L'alumnat disposarà de dues convocatòries: una d'ordinària i una altra d'extraordinària. L'avaluació de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. La comissió de coordinació pedagògica podrà establir una quantitat superior de qualificacions numèriques que el professorat ha d'obtenir de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo. 106
2. La convocatòria extraordinària es realitzarà mitjançant una prova final o d'aprofitament.

CALIFICACIONS I PROMOCIÓ

1. En l'avaluació del curs de l'alumnat oficial del curs curricular conduent a la certificació del nivell A2, per a obtenir la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65 % en la convocatòria ordinària. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua o prova final, es farà constar la qualificació de «no presentat».
2. En la convocatòria extraordinària, l'alumnat «no apte» en la

convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 65 %, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

3. L'alumnat que haja superat tots els cursos del nivell bàsic A2 a través d'avaluació contínua o prova final organitzada pel departament didàctic corresponent de cada escola oficial d'idiomes promociona al primer curs del nivell intermedi B1. La superació d'aquest nivell dona dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic A2.

5.3. Avaluació final de l'alumnat oficial en els cursos curriculars conduents a la Prova Unificada de Certificació dels nivells B2, C1 i C2

L'alumnat disposarà d'una sola convocatòria per a l'avaluació del curs.

L'avaluació del curs serà el resultat de l'avaluació contínua o de progrés amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. La comissió de coordinació pedagògica podrà determinar una quantitat superior de qualificacions numèriques que el professorat ha d'obtindre de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo.

No obstant això, fins i tot si l'avaluació contínua de cadascuna de les activitats de llengua és positiva, els alumnes que desitgen obtindre el certificat oficial del nivell corresponent hauran de presentar-se a la **prova de certificació externa** i superar cadascuna de les cinc parts corresponents a les activitats de llengua avaluables.

L'alumnat matriculat en els cursos que condueixen a PUC també podran **promocionar** al nivell següent a través de l'avaluació contínua, sense

presentar-se a la prova de certificació, però **sense obtenir la corresponent certificació**. Per a obtenir el certificat del nivell haurà de superar la prova de certificació. Per a poder-hi participar haurà de formalitzar la inscripció en la prova. El fet d'estar matriculat com a alumne presencial en el 2n curs del nivell no suposa que siga obligatori presentar-se a la certificació ni tampoc que es tinga dret a la realització de la prova de certificació sense inscripció. Aquells alumnes que vulguen presentar-se a la prova, tant si són oficials com lliures, necessàriament hauran de formalitzar la inscripció per a realitzar-la en les dates que estipule la Conselleria d'Educació.

CALIFICACIONS I PROMOCIÓ

1. En l'avaluació dels cursos curriculars conduents a la prova de certificació dels nivells B1, B2, C1 i C2, per a obtindre la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent, cal superar, mitjançant avaluació contínua, totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de fer la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de "no presentat".

5.4 Avaluació de les Proves Unificades de Certificació

a) D'acord amb l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, per a obtindre la qualificació final d'APTE en la Prova Unificada de Certificació cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La nota final de la Prova Unificada de Certificació és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

b) La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts que integren la prova i s'expressarà amb un número entre 0 i 10, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la

superior.

c) En el cas de l'alumnat que no haja realitzat alguna de les parts de la prova de certificació es farà constar la qualificació de no presentat i l'expressió no apte en la qualificació final.

d) L'alumnat que no realitze cap de les parts que conformen la prova unificada de certificació obtindrà la qualificació final de no presentat.

e) L'alumnat no apte a la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària ÚNICament a aquelles activitats en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %.

Respecte a la convocatòria de les proves de certificació, la matrícula de l'alumnat lliure estarà limitada als aforaments permesos d'acord amb la situació sanitària en el moment de la convocatòria.

5.5 Proves de nivell (Test de Clasificació)

Segons la disposició final del Decret 108/2011, de 2 de setembre de la Conselleria d'Educació (DOCV 06.09.2011), "l'alumnat de les EEOOI podrà accedir a qualsevol curs dels nivells impartits en nostra EOI mitjançant la superació d'una Prova de Nivell amb la qual haurà d'acreditar haver aconseguit les competències lingüístiques del curs immediatament anterior".

Aquesta prova es podria realitzar durant el mes de setembre i amb anterioritat a l'inici del curs acadèmic sempre que hi hagi places vacants.

Mitjançant la prova de nivell s'intenta que l'alumnat que té coneixements previs de l'idioma d'estudi, però que no posseeix cap certificació acadèmica, tinga la possibilitat d'entrar al nivell adequat segons els seus coneixements.

La prova de nivell del departament d'alemany consta de tres parts:

➤ Part I: Test lèxic-gramatical, preguntes d'elecció múltiple per a comprovar el domini lèxic-gramatical de l'alumne. Les preguntes van augmentant progressivament la seua complexitat.

➤ Part II: Prova d'expressió escrita de caràcter narratiu i argumentatiu. Es proposen diversos temes de redacció corresponents als diferents nivells.

S'avaluarà compliment de la tasca, riquesa de lèxic i estructures, correcció en l'ús de la llengua, i organització i cohesió textual.

➤ Part III: Entrevista individual (expressió oral).

En les destreses oral i escrita es podran plantejar qüestions sobre els següents àmbits temàtics, en diferent grau de dificultat, segons el nivell de l'alumne:

- Identificació personal
- Habitatge, llar i entorn
- Activitats de la vida diària
- Temps lliure i oci
- Viatges
- Salut i cures bàsiques
- Educació i formació
- Compres i activitats comercials
- Alimentació
- Llengua i comunicació

El fet de presentar-se a la prova de nivell NO garanteix lloc escolar al sol·licitant. El resultat de la prova de nivell, en el cas que l'alumne no arribe a matricular-se, és vàlid únicament en el curs acadèmic en què s'ha realitzat per a qualsevol de les Escoles Oficials d'Idiomes de la Comunitat Valenciana.

L'accés per prova de nivell no suposa cap reconeixement acadèmic dels nivells anteriors.

5.6 Criteris de correcció

A partir del curs 2021-2022 s'apliquen els nous criteris de correcció estipulats en el Reial decret sobre Principis Bàsics Comuns d'Avaluació, d'11 de gener de 2019, per a incloure també l'avaluació de la cinquena destresa sobre mediació. Per a la correcció de les diferents destreses avaluades es tindran en compte els continguts i criteris d'avaluació establits en els diferents currículums.

Així mateix, per a la correcció de la producció i coproducció de textos escrits i orals es tindran en compte elements com per exemple:

- L'adequació i compliment de la tasca
- La coherència

- La cohesió i l'estructura textual
- La correcció gramatical i ortogràfica
- La riquesa de vocabulari
- La fluïdesa, en el cas dels textos de producció oral

5.7 Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

L'avaluació és un instrument de recollida d'evidències del progrés en els processos d'ensenyament per part del docent i aprenentatge per part de l'alumnat. Es tracta d'un procés de recollida de dades amb els quals s'establirà el grau de consecució dels objectius marcats en els diferents currículums. L'avaluació forma part del procés d'aprenentatge, ja que ens ajuda a determinar quins objectius s'han assimilats i quins objectius és necessari reforçar. Així mateix, també és necessària l'avaluació del procés d'ensenyament, per a determinar quins aspectes funcionen bé i quins caldria millorar per a aconseguir un millor resultat de l'alumnat, quines activitats desenvolupades han sigut clares, adequades i motivadores per a l'alumnat, si els materials i recursos didàctics han sigut els idonis, si la temporalització dels continguts ha sigut proporcionada, si l'actitud del docent ha sigut adequada, etc.

Algunes de les modalitats d'avaluació en funció del moment són les següents:

5.7.1 Avaluació inicial o diagnòstica

Aquesta avaluació serveix per a conèixer el punt de partida dels alumnes al principi del curs escolar. D'aquesta manera, el professor pot adaptar el programa al nivell dels estudiants segons les seves necessitats, interessos. Per a dur a terme l'avaluació inicial, es realitzarà un qüestionari en el qual es preguntarà per les motivacions per a aprendre la llengua i pels interessos de l'alumnat. Depenent del nivell es realitza també una prova diagnòstica per destreses per a avaluar els coneixements inicials de l'alumne.

5.7.2 Avaluació formativa o continua

Aquesta formació és la que es duu a terme per part del professor i/o l'alumne durant tot el curs escolar. S'avaluen els continguts i habilitats aconseguits per l'alumne al final de cada unitat didàctica. Aquesta avaluació es realitza a través de l'observació directa del treball dels alumnes, de la seva assistència a classe,

del seu interès i la seva participació, així com a través de les proves sobre les diferents destreses que es realitzen al llarg del curs escolar. Es recolliran mostres de presentacions orals, expressions escrites, etc. Cada professor decidirà la forma més adequada per a recollir aquesta informació en els seus grups.

Els instruments d'avaluació hauran d'avaluar les diferents destreses (comprensió oral, expressió oral, comprensió escrita, expressió escrita, mediació).

5.7.3 Avaluació final

Es realitza a final del curs escolar. Es tracta normalment d'un examen final de cadascuna de les destreses (CE, EE, CO, EO, mediació) en el qual s'avaluen tots els continguts treballats durant el curs. A més de la recollida dels resultats d'aquest examen, es té en compte també l'avaluació contínua.

D'altra banda, en funció de l'agent avaluador podem distingir entre:

1. *Autoavaluació*: L'alumne duu a terme l'avaluació del seu propi treball amb diferents instruments. Els criteris avaluatius han de quedar clars des del principi.
2. *Coavaluació*: Es tracta d'una col·laboració per part de diversos membres d'un grup per a dur a terme l'avaluació del treball realitzat. Els criteris avaluatius han de quedar clars des del principi.

En funció de la finalitat podem diferenciar dos tipus:

1. *Avaluació sumativa*: Es duu a terme normalment al final del procés formatiu i es tracta de la valoració d'un producte final.
2. *Avaluació formativa*: Té per finalitat obtenir totes les dades possibles sobre l'activitat que es realitza, de manera que es puguin modificar els aspectes necessaris per a millorar el procés.

Per a l'avaluació de l'aprenentatge de l'alumnat s'utilitzaran a més els següents instruments: registre d'activitats; assistència; activitats formatives com per exemple simulacions de diàlegs, monòlegs, etc.; proves escrites i orals de les diferents destreses; treballs realitzats durant la classe; observació d'aula; autoavaluació i coavaluació de l'alumnat.

Pel que fa a l'avaluació del procés d'ensenyament, els docents duran a terme una avaluació de la seva activitat analitzant els resultats obtinguts en les enquestes a l'alumnat que tenen lloc almenys una vegada a l'any

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

La **LOE** estableix, en el seu article 1, que un dels principis que inspira el sistema educatiu espanyol és el desenvolupament de la igualtat de drets i oportunitats i el foment de la igualtat real i efectiva entre homes i dones. L'atenció a la diversitat és, en aqueix marc, un dels eixos bàsics del nostre sistema educatiu i hem d'impulsar qualsevol tipus de mesura educativa que pretén aconseguir l'èxit educatiu de tot el nostre alumna.

La legislació a la CV segueix aquests principis al Decret 104/2018 de juliol del Consell, sobre els principis d'equitat, e d' inclusió en el sistema educatiu; concretament a l'article 27 on es fa menció de les EEOOI: "Els centres que imparteixen ensenyaments de règim especial en les modalitats presencial, semipresencial i a distància, facilitaran itineraris adaptats als diferents ritmes i possibilitats d'aprenentatge de cada alumna i alumne, amb una organització que permet les adaptacions, la provisió de suports materials o personal d'accés i les mesures flexibilitzadores que possibiliten l'assoliment dels objectius encaminats a l'obtenció total o parcial de la titulació". En aquest sentit, al Departament d'Alemanya se respecten aquests principis i els compleix la normativa si escau. Igualment, s'aplica la normativa que contempla l' ORDRE 20/2019, de 30 d'abril, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització de la resposta educativa per a la inclusió de l'alumnat en els centres docents sostinguts amb fons públics del sistema educatiu valencià. [2019/4442], article 11.3, com es reflecteix en la present programació.

6.1. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: TIPOLOGIA DE L'ALUMNAT

6.1.1 Alumnes amb dificultats de mobilitat

L'EOI de Xàtiva, així com la secció d'Ontinyent, posseeixen ascensor, la qual cosa possibilita l'accés a totes les aules on s'imparteix docència a aquells alumnes amb discapacitat, temporal o permanent.

6.1.2 Alumnes amb dificultats visuals

Als alumnes amb dificultats visuals se'ls col·loca en pupitres pròxims al professor per a poder seguir la seva evolució a l'aula.

En el cas d'alumnes amb dificultats visuals severes, se'ls adapten els materials com, per exemple, fotocòpies ampliades o escanejades i se'ls permet portar a l'aula totes les eines necessàries que faciliten el seu aprenentatge. També, l'ONCE els proporciona els mitjans necessaris per a facilitar el seu aprenentatge.

6.1.3 Alumnes amb dificultats auditives

Als alumnes amb dificultats auditives se'ls col·loca en pupitres el més aprop possible dels altaveus o se'ls proporciona auriculars.

6.2. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: PAUTES METODOLÒGIQUES. CONSIDERACIONS GENERALS

- S'ha de seleccionar per a tota la classe les tècniques i estratègies que, sent especialment beneficioses per als alumnes i alumnes amb necessitats especials, siguin útils per a tots els alumnes. Està prou demostrat que determinats mètodes i tècniques d'ensenyament que se han considerat exclusivament per a determinats alumnes i alumnes amb necessitats educatives especials són molt valuosos per a la resta d'alumnes: jocs, teatralització...
- S'ha de potenciar l'ús de tècniques i estratègies que afavorisquen l'experiència directa, la reflexió i l'expressió. Quantes més oportunitats donem als alumnes d'experimentar, viure i reflexionar sobre el que aprenen i més possibilitats d'expressar allò que han après, més significatiu serà el seu aprenentatge. A aquest respecte, serà necessari donar les ajudes i el temps suficients perquè tots puguin ordenar les seves idees.
- S'ha d'introduir o potenciar de forma planificada la utilització de tècniques que promoguen l'ajuda entre alumnes, aconseguint que els alumnes amb necessitats educatives especials tinguin una participació activa; la utilització de tècniques i estratègies de treball de grup cooperatiu afavoreix la interacció entre els alumnes. El treball per parelles constitueix una eina fonamental per als alumnes i alumnes amb necessitats educatives especials, que requereixen més que la resta la figura d'un mediador en l'aprenentatge. Es podria crear un programa de "mentorització" amb alumnes voluntaris que reben una formació

i un reconeixement per part de l'escola. De tal manera, el docent tindria un suport en la seva acció tutorial dins de la classe.

- S'ha de tindre en compte en la presentació dels continguts aquells canals d'informació que siguin més adequats. S'han d'utilitzar tots els mitjans possibles per a la presentació de continguts o activitats a realitzar, de manera que els alumnes amb necessitats educatives especials entenguin el que han de fer. En alguns casos serà qüestió de prioritzar un canal de presentació sobre un altre. Per exemple: si tenim alumnes sords a l'aula caldrà posar especial atenció a les representacions de tipus visual; en uns altres es poden utilitzar canals simultanis. En el cas d'alumnes cecs, sense renunciar a representacions visuals per a la resta dels companys, serà imprescindible una explicació oral més exhaustiva.
- S'han d'utilitzar estratègies per a centrar o focalitzar l'atenció del grup. És molt freqüent que els alumnes i les alumnes amb necessitats educatives especials tinguin dificultats per a centrar l'atenció, especialment en tasques de gran grup. El professor ha de posar en marxa estratègies que dirigisquen l'atenció del grup sobre aspectes pertinents. Entre altres, poden ser: aportant informació, posant èmfasi en algun contingut amb l'entonació, gestos o moviments; reiterant informació, introduint pauses i canvis de ritme en la dinàmica....

6.3. ATENCIÓ A LA DIVERSITAT: MATRÍCULA I AVALUACIÓ

6.3.1 Matrícula

Segons el punt quart, article 17 de la *Resolució de 20 de juliol de 2021, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableix el procés de preinscripció i matrícula per al curs acadèmic 2021-2022 a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana*: "En cas de l'alumnat que presente algun tipus de discapacitat, ha de presentar un certificat oficial que ho acredite, expedit per l'Administració competent i ha de realitzar, en el moment de la matrícula, una sol·licitud expressa del tipus d'adaptacions que necessita durant el curs i per a les avaluacions, per a poder cursar l'ensenyament objecte d'aquesta resolució en condicions d'igualtat".

6.3.2 Avaluació

Segons l'article setè de la *Resolució de 20 de juliol 2021, de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableix el*

calendari i el procés d'inscripció i matriculació per a la realització de la prova de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües (MECR) dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana corresponent a la convocatòria 2022: *“Per tal d'adaptar la duració i les condicions de realització de la prova de certificació a les característiques dels alumnes amb necessitats educatives especials, aquests hauran d'acreditar, en el mateix moment d'efectuar la inscripció o la matrícula, la discapacitat que tenen per mitjà del certificat acreditatiu expedit per l'administració competent, tal com indica l'article 13 de l'Ordre de 10 de març de 2008, de la Conselleria d'Educació, així com sol·licitar expressament el tipus d'adaptació que necessiten presentant la sol·licitud de l'annex III d'aquesta resolució. Les escoles oficials d'idiomes que hagen matriculat alumnes amb necessitats educatives especials remetran al Servei d'Idiomes i Programes Europeus les sol·licituds dels persones interessades juntament amb els certificats presentats i un llistat amb la relació dels sol·licitants i l'adaptació requerida, en format digital, en un termini màxim de set dies després de la finalització del període d'inscripció i matriculació. Una vegada estudiades les sol·licituds i la documentació aportada, seran comunicades les adaptacions autoritzades, si és procedent, a cada escola oficial d'idiomes en què és realitzarà la prova de certificació. Els alumnes oficials que hagen sol·licitat l'adaptació per al curs 2019-2020 i no sol·liciten més adaptacions, han de marcar simplement l'opció «alumne/a oficial» en l'annex III”.*

7. FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA

Amb la intenció de donar a la ciutadania eines per a l'adquisició o reforç de llengües a través de la formació contínua i al llarg de la vida en un horari flexible i un format diferent al de l'assistència a cursos, les escoles oficials d'idiomes, tal com estableix l'**ordre 6652/2018**, disposaran d'una mediateca lingüística, un espai físic on situar la biblioteca, l'aula d'autoaprenentatge i l'espai de recursos. L'Escola Oficial d'Idiomes de Xàtiva, des del passat curs forma part de esta iniciativa pionera a Espanya. Este projecte educatiu i sociocultural té com a objectiu constituir un espai obert a tota la ciutadania per tal de facilitar

l'aprenentatge lingüístic de manera autònoma i flexible amb el suport d'un assessor lingüístic. D'esta iniciativa se n'aprofitaran tant els alumnes inscrits a l'escola com aquells que no ho estan i volen aprendre una llengua, adaptant-se a les seves necessitats i circumstàncies.

Alguns dels serveis que la mediateca lingüística oferirà quan estiga consolidada són:

- Assessorament del professorat a les persones usuàries per tal de dissenyar-los un pla de treball autònom i un seguiment periòdic d'aquest pla.
- Aula d'autoaprenentatge amb material especialment dissenyat per a fomentar l'autoformació de les persones usuàries i organitzat per llengües, nivells i destreses.
- Tallers d'aprendre a aprendre.
- Accés a programes informatitzats d'autoaprenentatge de llengües.
- Grups de conversa.
- Material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida.
- Espai de socialització lingüística.

Amb el propòsit de cobrir estos objectius l'EOI de Xàtiva ha habilitat dos espais destinats a promocionar la mediateca. D'una banda, s'ha preparat un segment de la biblioteca on s'inclouran ordinadors destinats a l'autoaprenentatge per medis digitals, així com un racó destinat al treball individual mitjançant fitxes autocorregibles.

D'altra banda, s'ha habilitat una sala polivalent que consta d'un equip de vídeo i so, així com d'un racó destinat a la lectura. Ací, els alumnes troben els anomenats 'llibre viatgers', llibres que tants alumnes com a professorat comparteixen i què són susceptibles de préstec o de lectura *in situ*.

És també a aquesta sala polivalent on tenen lloc els encontres culturals i d'intercanvi de llengües, així com els grups de conversa. A més a més, també s'organitzen a aquesta sala activitats dirigides –sempre coincidint amb alguna festivitat de les llengües i cultures que s'aprenen a l'escola– per a diferents grups, per tal que els alumnes de l'EOI Xàtiva es coneguen entre ells i interactuen amb altres grups i nivells.

8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

En l'actualitat, vivim immersos en una societat on les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) estan cada vegada més presents. L'objectiu d'aquestes tecnologies aplicades als ensenyaments d'idiomes és la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La seva implementació didàctica s'ha de fer tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat.

És per això que les nostres classes se serviran d'ordinadors amb accés a internet i canons de projecció, programari amb aplicacions didàctiques i altres equipaments multimèdia amb l'objectiu que el professor dispose de mitjans amb els quals oferir als seus alumnes classes més atractives i dinàmiques i oferint-los la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu i actiu que brinden les TIC a través de blocs, xats i xarxes socials, entre altres.

A més, enguany els professors de l'EOI de Xàtiva van refrescar els seus coneixements per a utilitzar **Aules** [<https://portal.edu.gva.es/cvtic/es/aulas-septiembre-2021>], a través de un curs de formació presencial. Aules es una plataforma educativa que la Conselleria ha posat a disposició del docent amb la qual pot crear una aula virtual i començar a treballar en ella gestionant tot tipus d'activitats. Tot això complint la normativa de protecció de dades, ja que la informació resideix en tot moment en servidors propis de la Generalitat.

Aules, concretament, "és un lloc web destinat a l'e-learning, desenvolupat per i per a docents, amb vocació d'universalitat, senzillesa, i accessibilitat des de qualsevol dispositiu. Dins tenen cabuda les aules virtuals destinades a la formació a distància reglada (Formació del Professorat, Formació Professional Semipresencial, CEEDCV, etc...), espais per a complementar les classes presencials de tots els ensenyaments i nivells educatius que inclouen un quadern per al professorat, i entorns col·laboratius que faciliten el treball col·laboratiu entre grups de docents i la comunicació interna de claustres, departaments i fins i tot l'Administració de la Conselleria d'Educació.

Els beneficis d'aquesta plataforma digital són múltiples:

1. Fomentar l'aprenentatge autònom i d'autoavaluació de l'alumne a través d'aplicacions online específiques per a l'aprenentatge d'idiomes en totes les activitats de llengua.
2. Fer més eficaç la comunicació entre el centre, els professors i els seus alumnes i més accessible els continguts de cada nivell.
3. Facilitar i agilitzar la comunicació i coordinació de continguts entre professors de tots els idiomes, per departament i per nivell.
4. Fomentar l'ús de les TIC disponibles entre el professorat i l'alumnat.
5. Fomentar el rol del professor com a facilitador/mediador.
6. A traure a l'EOI estudiants nadius digitals.

Finalment, alguns dels mètodes que utilitzem disposen també d'un sistema de realitat augmentada que proporciona als alumnes la possibilitat de veure els vídeos o escoltar els àudios del llibre a través d'una aplicació mòbil, a més d'accés a múltiples recursos en línia.

9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

Els recursos didàctics utilitzats en l'EOI de Xàtiva combinen mètodes tradicionals com llibres de text i materials impresos que ofereixen activitats variades per a practicar les diferents destreses així com la gramàtica, el vocabulari i la fonètica, i uns altres més innovadors com els materials audiovisuals i els recursos multimèdia.

Les aules compten amb els següents recursos:

- Pissarra
- Projector
- Ordenador
- Equip de música
- Internet

Així mateix, el departament disposa de recursos didàctics organitzats per:

- mètodes d'aprenentatge d'idiomes complementaris al mètode utilitzat
- material complementari al llibre de curs del mètode utilitzat

- material de treball específic per destreses (gramàtica, vocabulari, comprensió i expressió oral i escrites)
- jocs didàctics
- material d'elaboració pròpia

Quant als llibres de text per a aquest curs acadèmic, s'han seleccionat els següents recursos:

NIVELL	LLIBRES DE TEXT
1.A2	"Édito A1", (livre de l'élève et cahier d'activités), Édition Didier ISBN: 978-84-9049-1928 (livre de l'élève) ISBN: 978-84-9049-8118 (cahier d'activités)
2.A2	"Édito A2", (livre de l'élève et cahier d'exercices), Édition Didier. ISBN: 978-84-9049-8132 (livre de l'élève) ISBN: 978-84-9049-8125 (cahier d'exercices)
1.B1	Édito B1 (livre de l'élève et cahier d'activité), Édition Didier ISBN: 978-8490498255 (livre de l'élève) ISBN: 978-8490498262 (cahier d'activités)
2.B1	Édito B1 (livre de l'élève et cahier d'activité), Édition Didier ISBN: 978-8490498255 (livre de l'élève) ISBN: 978-8490498262 (cahier d'activités)
1.B2	Édito B2 (livre de l'élève et cahier d'activités), Édition Didier ISBN: 978-8490498156 (livre de l'élève) ISBN: 978-8490498149 (cahier d'activités)
2.B2	Édito B2», (livre de l'élève et le cahier d'exercices), Édition Didier ISBN: 978-8490498156 (livre de l'élève) ISBN: 978-8490498149 (cahier d'exercices)

10. PROVES DE CERTIFICACIÓ

Quant a la prova de certificació, tal com indica el Decret 242/2021, cal basarse en allò que determina el **Reial decret 1/2021**, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, i la normativa vigent a la Comunitat Valenciana.

La prova és de competència general i conté cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

Els alumnes de 2A2 no faran la prova de certificació. L'alumnat que supere el segon curs del nivell A2 a través d'avaluació contínua o prova extraordinària en juny organitzada pel departament, promocionarà al primer curs del nivell intermedi B1. La superació d'aquest nivell donarà dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic A2.

L'alumnat oficial podrà promocionar a intermedi B2 sense necessitat de fer la prova de certificació del nivell B1. D'aquesta forma, l'alumnat que supere el nivell 2B1 mitjançant l'avaluació contínua o prova final organitzada pel departament didàctic pot passar al primer curs del nivell intermedi B2 sense fer la prova de certificació del nivell intermedi B1. Aquesta promoció no dóna dret a l'obtenció del certificat de nivell intermedi B1. Si l'alumnat oficial vol obtindre el certificat de nivell intermedi B1, tant quan finalitze el curs de 2B1 com en el futur, ha de superar la prova de certificació del nivell corresponent, sense haver de renunciar als estudis en què està matriculat ni perdre els seus drets acadèmics.

La inscripció en les proves de certificació dels nivells intermedi B1 i B2 i avançat C1 i C2 no requereix haver cursat ensenyaments en el règim d'ensenyament oficial.

L'alumnat oficial pot matricular-se en la prova de certificació de qualsevol nivell, tants superior com inferior al cursat, en modalitat lliure, sense perdre la condició d'alumnat oficial en el curs en què està matriculat.

El calendari d'aquestes proves el fixa la Conselleria d'Educació, tant per a la convocatòria ordinària com per a l'extraordinària de setembre i es publica mitjançant Resolució en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana habitualment en el mes de febrer.

Com s'esmenta en l'apartat 5 de la present programació sobre criteris d'avaluació, els alumnes que desitgen obtindre el certificat oficial del nivell corresponent hauran de presentar-se a la prova de certificació i superar cadascuna de les cinc parts corresponents a les destreses avaluables.

La qualificació de la prova de certificació s'expressa en els termes APTE/A i NO APTE/NO APTE. La qualificació final d'APTE/APTA de la prova de certificació dona dret al corresponent certificat acreditatiu d'haver superat les exigències pròpies del nivell i de l'idioma corresponent.

En el cas de no fer una part de la prova, aquesta rep la qualificació de «no presentat/no presentada» i la qualificació final global és de NO APTE/A. Quan no s'ha realitzat cap de les parts de la prova, la qualificació final global és de «no presentat/no presentada».

La superació dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dona lloc al certificat intermedi B1, certificat de nivell intermedi B2, respectivament.

Per últim, els alumnes poden accedir a una Guia del Candidat (<http://www.eoi.gva.es/va/convocatoria-proves-certificacio>) que s'actualitza cada any, on s'informa de tots els aspectes rellevants relacionats amb les proves de certificació (calendari, condicions generals, processos, terminis, normatives, etc.)

11. PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

L'avaluació final de l'alumnat oficial en els cursos curriculars no conduents a la Prova Unificada de Certificació (PUC) serà el resultat de l'avaluació contínua, la qual cosa suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumne o l'alumna al llarg del curs, sense necessitat de fer una prova final, si així ho determina el departament didàctic, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.

En el cas de l'EOI de Xàtiva, la Comissió de Coordinació Pedagògica ha establert per al present curs escolar 2024-2025 fer dues recollides de notes per cada activitat de llengua, com a mínim, que el professorat ha d'obtenir de l'alumnat per tal de poder avaluar-lo.

Per a obtenir la qualificació final d'APTE en els cursos no conduents a les proves de certificació cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

Si l'avaluació dels cursos no conduents a la prova de certificació no és positiva i per tant, l'alumne no obté la qualificació d'APTE/A, té dret a una convocatòria extraordinària en juny. A la convocatòria extraordinària, l'alumnat que no haja promocionat amb l'avaluació contínua, s'examinarà únicament d'aquelles activitats de llengua on haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60%.

12. CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA (CURSOS FORMATIUS)

El departament de francès no oferirà cursos formatius durant el curs 2024- 2025, ja que els membres del departament tenen complet el seu horari.

13. ACTIVITATS CULTURALS I COMPLEMENTÀRIES

El programa d'activitats culturals i complementàries, de contingut cultural i lúdic, pretén contribuir a un millor aprenentatge de la llengua a través del coneixement de la cultura, i han sigut planificades amb l'objectiu primordial d'apropar els alumnes a les tradicions i festivitats dels països de parla francesa.

El departament de francès té previstes les següents activitats per al curs acadèmic 2024-2025, que se celebraran sempre que les circumstàncies ho permeten:

- Participarà en activitats: organitzades per la APFVAL" Associació de Professors de Francès de València".
- En Decembre "Concurs de plats francesos"
- En febrer "Fête de la Chandeleur"
- En març "El dia internacional de la dona"
- Setmana de la francofonia (març): S'organitzarà una activitat lúdica entorn a l'idioma francès.
- Samuel Mountoumjour - Conta contes africà.
- Viatge en col·laboració amb el departament d'alemany a la ciutat alemanya de Friburg i a la localitat francesa de Colmar.
- Recorregut per Xàtiva amb guia (la ruta dels Borgia)

Altres activitats:

Qualsevol altres activitats a fi de fomentar la llengua francesa i la cultura francòfona.

14. PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT

Amb la finalitat de millorar la nostra pràctica docent, els membres dels diferents departaments d'aquesta escola prenen part en diverses propostes organitzades pel claustre i l'equip directiu:

- Al llarg del curs es duen a terme diferents sessions d'intercanvi d'idees per a treballar aspectes com: enfocament de les primeres classes del curs, ancoratge de nivells, treball amb les diferents destreses, desenvolupament de materials didàctics, banc de recursos docents, etc.
- Reunions de departament. Tot el professorat d'alemany es reuneix una vegada per més per tal de tractar temes d'interès per al departament (seguiment de la programació, elaboració d'exàmens, nova normativa, qüestions metodològiques, activitats culturals, difusió de material, etc).
- Reunions inter-departamentals. Després de les reunions de departament, les caps dels diferents departaments de l'EOI de Xàtiva (valencià, francès, alemany, italià i anglés) ens reunim per a posar en comú el que s'hi ha parlat i, si és possible, arribar a acord comuns.
- Qüestionari d'avaluació. Aquest qüestionari que ens proporciona l'equip directiu el passem a l'alumnat almenys dues vegades durant el curs: una a finals del mes d'octubre i l'altra per febrer o març. En ell s'avalua tant la nostra pràctica docent a l'aula, així com les instal·lacions, el servei de biblioteca, l'equip directiu i l'atenció que l'alumnat rep per part de secretaria.
- Pla Anual de Formació de centre (PAF). A més, el professorat d'aquesta EOI es forma anualment a través del pla de formació de centre que es porta endavant alguns divendres de matí.

Signat: Palmira Gómez Cárdenas

Cap del Departament de Francés

EOI Xàtiva

Novembre 2024